

**Filozofski fakultet u Beogradu
Odeljenje za sociologiju**

Marija Radoman

**PREDSTAVA O LGBT POPULACIJI NA DESNO-EKSTREMISTIČKIM
WEB SAJTOVIMA U SRBIJI**

DIPLOMSKI RAD

Mentor: prof. dr. Vladimir Ilić

Beograd, 2007.

Sadržaj:

Uvod.....	3
1. LGBT populacija	6
2. Desni ekstremizam	13
2.1. Određenje desnog ekstremizma	13
2.2. Desno-ekstremističke organizacije	18
3. Vrste kritika (diskurzivna analiza)	28
3.1. Homofobija	29
3.2. Etničke kritike	35
3.3. Anti-zapadnjačke kritike	38
3.4. Vjerske kritike	41
3.5. Rasističke kritike ..	43
4. Mogućnost primjene analize sadržaja ekstremističkih web sajtova.....	47
Zaključak.....	53
Prilozi.....	56
Korisni izvori i literatura.....	66

Apstrakt: Ovaj rad ima za cilj da ponudi analizu odnosa desno-ekstremističkih organizacija i grupa u Srbiji prema lezbejskoj, gej, biseksualnoj i transdžender populaciji (LGBT). Prvenstveni zadatak je istraživanje načina na koji je LGBT populacija predstavljena na web-sajtovima ovih organizacija. Osnovni teorijski okvir koji je ponuđen tiče se bitnih odrednica ideologije savremenog desnog ekstremizma i njegovih varijacija u srpskom društvu. Nosioци te ideologije su ultradesničarske organizacije koje čine osnovni predmet proučavanja. U odabranom uzorku razlikuju se desno-ekstremističke organizacije hrišćanske orijentacije kao što su *Obraz* i *Dveri* i neonacističke grupe kao *Nacionalni stroj* i *Racionalisti*. Osim najvažnijih političkih i idejnih pretpostavki na kojima počiva njihova djelatnost, ponuđeni su institucionalni podaci ovih organizacija. Metodologiju istraživanja čini kvalitativna i kvantitativna analiza sadržaja web-sajtova pomenutih organizacija. Osnovna hipoteza jeste da kritika LGBT populacije od strane desno-ekstremističkih organizacija predstavlja dio njihove cjelokupne ideologije, što će se ispitati putem kvalitativne (diskurzivne) analize na osnovu motiva i funkcija desnih ekstremista na kojima počiva diskriminacija nad ne-heteroseksualnom populacijom. Rezultati kvantitativne analize sadržaja pokazuju visok stepen nasilja koje propagiraju desno-ekstremističke organizacije, a što ujedno može biti pokazatelj «nezrelosti» srpskog društva u toleranciji različitosti.

Ključne riječi: desni ekstremizam, LGBT osobe, antizapadnjaštvo, rasizam, diskriminacija, nasilje.

UVOD

Motiv pisanja ovog rada proističe prvenstveno iz uviđanja činjenice da u «našem» društvu postoji nezamislivo broj desno-ekstremističkih organizacija koje propagiraju nasilje prema svim manjinskim grupama, koje navodno ugrožavaju «biće srpskog naroda». To «biće» se shvata kao entitet čistote porijekla i krvi sopstvenog naroda i kao takvo čini osnovicu kolektivnog identiteta pripadnika desno-ekstremističkih organizacija. Očekivano je da žestoke posledice takve ideologije osjećaju i osobe različite seksualne opredijeljenosti. Upravo kroz taj diskriminišući odnos biće analizirana pojava desnog ekstremizma u Srbiji.

U prvom poglavlju objašnjen je pojam «LGBT» i dat je osvrt na relevantne teorije koje bave problematikom homoseksualnosti. Pored epistemološkog okvira teorije društvenog konstrukcionizma, najznačajnija je postmoderna perspektiva. Ona pruža koristan interpretativni instrument za razlikovanje pojmova kao što su pol (sex) i rod (gender). Ovo je takođe nasleđe trećeg feminističkog talasa, u kome na političkom i na idejnom planu gej i lezbejska problematika postaje jedna od dominantnih tema. U ovom poglavlju dat je i kratak prikaz razlika u pravnoj regulativi LGBT prava u Srbiji

i u ostalim evropskim zemljama. Poređenje ukazuje da su u «domaćem» zakonodavstvu marginalizovana prava ove manjinske grupe, čiji je ekstreman primjer nepostojanje antidiskriminacionog zakona. LGBT osobe su ugrožene na institucionalnom nivou i u stvarnom društvenom životu. Njihova (ne)vidljivost se svodi na marginalna pojavljivanja i komentare u štampanim i elektronskim medijima. Na taj način se otvara prostor za formiranje predrasuda i negativnih stereotipa o osobinama ove populacije. Iskrivljen pogled na ove članice i članove društva daje privid legitimiteta onima koji propagiraju netolerantnost.

Drugo poglavlje se bavi određenjem pojma desnog ekstremizma i predstavljanjem izabranih desno-ekstremističkih organizacija u Srbiji. Nova ekstremna desnica u Srbiji, kao i ona u Evropi, delom ima karakteristike (ne) modifikovanog klasičnog fašizma. Njene osobine su: protivljenje internacionalizmu, kosmopolitizmu i globalizaciji kao onoj koja navodno ukida kulturne razlike, zatim izražen etnocentrizam, biologističke vizije društva bilo u vidu organicizma ili tzv. ideologije moralne integracije, odbacivanje "ideologije ljudskih prava" i dr. Pomenute desno-ekstremističke organizacije su one čiji pripadnici izražavaju netoleranciju, netrpeljivost i nasilje prema svim manjinskim ili većinskim grupama koje percipiraju kao različite. Različitost podrazumijeva drugačiju vjersku, nacionalnu, etničku, rasnu ili seksualnu opredijeljenost i pripadnost. Ove organizacije već su poznate javnosti što zbog intenzivne medijske propagande (medij može biti i grafit na zidu neke institucije), što zbog incidenata koji su uključivali fizičko nasilje (razbijanje gej parade u Beogradu 30.juna 2001.godine).

Treće poglavlje predstavlja kvalitativnu analizu sadržaja kroz njihovo interpretativno tumačenje, čija je metodološka specifičnost činjenica da je istraživanje obavljeno korištenjem Interneta kao novog mas-medija, tačnije praćenjem i analizom sadržaja postojećih politički krajnje desno orijentisanih web-sajtova iz Srbije na Internetu. U radu je kao širi kontekst teme prikazan i analiziran način na koji ove organizacije predstavljaju sebe široj javnosti, a pažnja je usredsređena na odnos prema LGBT populaciji i njenim pripadnicama i pripadnicima, kao i na različita obrazloženja ovog odnosa.

Plan i realizacija uzorka se sastoji u odabiru šest desno-ekstremističkih organizacija i njihovih sajtova (Obraz, Srpski sabor Dveri, Deca Srbije forum, Srpski Internet parlament- Komentar forum, Stormfront Srbija i Rasonalisti). Uzeti su u obzir sajtovi sa najviše sadržaja i oni koje postavljaju najuticajnije ekstremno-desne

organizacije. Analiza web-sajtova je primijenjena na odabrane segmente iz sadržaja sajtova (njihovi programi, forumi, autorski tekstovi, prevodi tekstova). Markirana je povezanost i potencijalna srodnost ovih organizacija, na osnovu činjenice da se isti linkovi i imena organizacija često pojavljuju na različitim sajtovima.

Na osnovu hipoteze da kritika LGBT populacije predstavlja značajan segment cjelokupne ideologije desnih ekstremista, kvalitativna analiza ima sledeće dimenzije:

- sumaran opis i kritika ne-heteroseksualnih osoba, koja uključuje pozivanje na etička univerzalna načela, ideju prirodnosti, "ideologiju familizma" ili na "stručno" medicinsko patologiziranje LGBT populacije. Ona se u tom smislu karakteriše kao "nemoralna", "devijantna", "bolest", ili kao ona koja ugrožava "prirodni" poredak odnosa između muškarca i žene i njihove prirodne uloge. Ovo su inače glavni argumenti homofobičnih osoba, pa i desnih ekstremista.
- etnička kritika polazi od ideje o superiornosti i glorifikovanja sopstvene nacije, čiji bi biološki i duhovni opstanak bio "ugrožen" tolerisanjem LGBT prava.
- rasna kritika ima sličnosti sa prethodnom, samo što se u ovom slučaju poziva na superiornost arijevske rase, čija bi opet "čistota" bila ugrožena davanjem formalnih prava LGBT.
- antizapadnjačka kritika se temelji na tzv. teoriji zavjere kao konstitutivnoj ideji nacionalizma u srpskom društvu. Na taj način, pojavljivanje LGBT pokreta u Srbiji se tumači kao nešto što ni u kom slučaju nije "naše", već je "uvezeno" kao još jedna u nizu dekadentnih pojava sa Zapada.
- vjerska kritika, koja se temelji na osudi istopolnih odnosa sa stanovišta hrišćanske etike. Takvi odnosi se u kontekstu hrišćanske dogme karakterišu kao "griješ", "bogohuljenje", ili narušavanje braka kao jedne od svetih tajni ove religije.

Četvrto poglavlje je primjena klasične sociološke kvantitativne analize sadržaja. Drugim riječima, poklapanje ili međusobno razlikovanje stavova različitih desno-ekstremističkih organizacija prema LGBT populaciji predstavljeno je kroz analizu ponavljanja određenih argumenata, komentara, izraza diskriminacije i parola nasilja, a što će biti jedinice analize. Ovo je na neki način finalna predstava odnosa ultradesničara prema ne-hetero populaciji, upravo zbog ekstremnog nasilja koje se propagira, i zbog spremnosti da se ono izvrši (opet).

1. LGBT POPULACIJA

Pojam LGBT se razvijao paralelno sa razvojem teorija u društvenim naukama. Na prvom mjestu je feministička teorija (ali počev od drugog talasa), zatim antropološke i kulturološke rasprave o rodu i različitosti. A kada je tema socijalnih devijacija postala značajan predmet proučavanja u sociologiji 60-ih godina, temom homoseksualnosti se bavi i simbolički interakcionizam, odnosno teorija etiketiranja. Najznačajnija, kako za LGBT politiku, tako i za pokret, svakako je postmodernistička teorija tj. teorije. A sa svoje strane fenomen ne-heteroseksualnog, njegova sve veća vidljivost u svim sferama društva, uticao je na epistemološki okvir postmoderne, dovodeći u pitanje opozicije kao što su priroda/kultura, tijelo/duh, normalno/devijantno.

Prvi talas feminizma u SAD se razvio iz abolicionističkog pokreta za ukidanje ropstva¹. Ta borba je bila usmjerena na ukidanje svih vrsta diskriminacije, a posebno nejednakosti koje se baziraju na biološkim razlikama. Ovaj talas nam neće donijeti ideju rodnih uloga, ideju koja je nastala u okviru moderne socijalne teorije, i koju propagira drugi talas feminizma. Rodonačelnica drugog talasa Simon de Bovoar, govori protiv anatomije kao sudbine. Naime, biološke razlike nisu i ne mogu biti opravdanje različitog položaja polova u društvu, na svim poljima. Ono što se do tada u nauci tumačilo kao tjelesno, prirodno i univerzalno, sada se objašnjava kao društveno konstruisano, uvođenjem roda kao analitičke kategorije. «...Kao što su pokazala proučavanja Kalifornijskog centra za određivanje rodnih karakteristika, lakše je operativnim putem promeniti pol mladog muškarca, čije su bitne biološke karakteristike u suprotnosti sa rodom koji mu je dodijeljen, nego uticati na dugogodišnje posledice njegovog obrazovanja, koje se ogledaju u njegovim ženstvenim pokretima i razvijanju ženske ličnosti i interesovanja» [Millett, 1981, str. 44].

Treći talas feminizma donosi radikalnu kritiku i same dihotomije pol/rod (sex/gender). Postmoderne feministkinje Dona Haravej (Donna Haraway) i Džudit Batler (Judith Butler), smatraju da je i pol, do tada shvatan kao nesumnjivo biološka i nepromjenjiva supstanca, takođe produkt konstruisanja, i to kroz proces jezičkog označavanja, imenovanja. Džudit Batler kritikuje dotadašnje tradicionalno shvatanje

¹ Iz pokreta za ukidanje ropstva, proizašle su sifražetkinje, one koje su tražile i 1920. godine i ostvarile pravo glasa za žene u SAD.

materijalnosti tijela, tj. pola. Ona se pita kako to da je «materijalnost», tumačena (i tumači se još uvijek, kako u savremenoj nauci, tako i u svakodnevnom mišljenju) kao znak nesvodivosti, kao ona «baza» koja je biološka i kao takva nepromjenjiva. Znači, tijelo bi bilo baza koja je nosilac kulturne konstrukcije. Ali šta bi se desilo kada bismo i samu materijalnost tijela tumačili kao nešto podložno konstruisanju?!

U tom smislu, vrlo su provokativna njena tumačenja uloge jezika u ovom procesu. Jezik je «performativan čin», a sažeto objašnjeno to znači da jezik može biti i jeste sredstvo instrumentalizacije. Zapravo, sredstvo koje nas oblikuje, sa ili bez nečije namjere, a ne «puki medijum u koji mi sipamo naše sopstvo». Dakle, govorni čin, imenovanje tipa: «Ti si baš slatka djevojčica», ili «Ti si hrabar dječak», ima snagu podjednako kao i neki nejezički akt.



Dakle, sa «razlomljenim identitetima» D. Haravej, i Fukoovim shvatanjem seksualnosti² kao onoj koja se konstruiše kroz institucije, odnose moći koje one nose i kroz razne diskurse o seksualnosti, otvara se na novi način jedan prostor za drugačije vidjenje tjelesnosti. Granice tijela su uvijek u procesu kretanja, izmiču definisanju. Shvatanja navedenih autora/ki su sada već klasika queer teorije. A pojam queer-a³ je najbliži onom «četvrtom slovu» iz LGBT.

Transrodno (transgender) je termin koji je nastao 80-ih godina i njegovo značenje je danas prilično promjenljivo. Najčešće se koristi u užem smislu da označi osobe koje žive u društvenoj ulozi drugačijoj od biološkog pola koji imaju (ovo je standardno i

² Te osnovne teze Fuko iznosi u prvom dijelu «Istorije seksualnosti».

³ Termin queer se generalno odnosi na sve ono što odstupa od konvencionalnog na neki ekscentričan način, tako da se ne mora vezivati samo za seksualnost, nego i za domen političkog, kulturnog. Ovaj termin je prvo bio upotrebljavan u engleskom jeziku u negativnoj konotaciji, kao diskriminišući izraz za ne-hetereoseksualne osobe. Danas je u funkciji subverzivnog razobličavanja postojećih fiksiranih identiteta i načina razmišljanja. On ima i snagu otpora, buntovništva prema svim ustaljenim modelima življenja. Upravo su zbog toga mnoge transseksualne, biseksualne, pa čak i neke hetereoseksualne osobe čija se seksualnost ne uklapa u «standarde», prihvatile ovaj naziv da (ne) označe svoj identitet, tj. da ga ostave «u procesu».

opšteprihvaćeno tumačenje). Na primer to mogu biti drag⁴-king: lezbejka ili žena koja simulira muškarca (kroz trans-odevanje i ponašanje) ili drag-queen:gej ili strejt muškarac koji simulira ženu. Jedno šire tumačenje ponudio je Lesli Fajnberg (Leslie Feinberg) 1992. god. i ono je blisko pojmu queer-a. Transrodno je pojam koji «ne obuhvata samo transvestite i transseksualce (koji mogu biti ili žena sada muškarac ili muškarac sada žena), već i androgene osobe, butch lezbejke, feminizirane gej muškarce, drag-queen, osobe koje žele da koriste neku novu ličnu zamenicu ili nijednu, ne-stereotipne muškarce ili žene, interseks osobe i pripadnike/ce urođeničkih kultura kao što su balkanske virdžine» [Azdeljković, preuzeto sa sajta 30. jun. 2007].

Pitanja kvaliteta života i zaštite LGBT populacije, dobijaju na značaju zadnjih decenija i tretiraju se kao jedan od bitnijih elemenata iz oblasti zaštite ljudskih prava. Ovo je posebno slučaj ako se ima u vidu problematizovanje ove teme u okviru međunarodnog prava i konvencija. Da li i u kolikoj mjeri pravni sistem štiti ovu grupaciju, ima stvaran značaj za njene pripadnike/ce, zavisi od institucionalne prakse pojedinih zemalja. Dakle, ako se osvrnemo na usvojene zakone u Evropi i poredimo ih sa «domaćom» pravnom regulativom, dobićemo ukratko sledeću sliku.

Dva najznačajnija momenta u evropskom krivičnom pravu i ostalim aktima, jesu dekriminalizovanje homoseksualnih odnosa i dobijanje prava na sklapanje istopolnih zajednica. Podaci govore da je 1950.godine 48 evropskih država imalo zakone kojima se kriminalizuju gej i lezbejski odnosi. Tek sa presudom Evropskog suda za ljudska prava 1981.god., takvi zakoni su proglašeni kao oni koji krše Evropsku konvenciju o ljudskim pravima.

Danska je 1989. godine postala prva zemlja koja je omogućila registraciju istopolnih partnerstava. Norveška, Švedska i Island usvajaju slične zakone tokom 1996-e. Crkveni brak je istopolno orijentisanoj populaciji zabranjen. Ovim zakonima, LG brakovi dobijaju ista prava kao i vjenčani heteroseksualni parovi (ta prava uključuju poreske olakšice, pravo na udovičku penziju, nasleđivanje, razvod, alimentaciju...).

Danas LGBT brakovi koji podrazumjevaju puna prava (misli se na roditeljstvo, rađanjem ili usvajanjem djece) postoje u Španiji, Holandiji, Švedskoj i

⁴ «Drag-transvestija: (Dressed As a Girl), reč se izvorno koristila u Šekspirovom Glob teatru kao oznaka za glumce koji su imali ženske uloge (kako glumica nije bilo). Termin se u načelu odnosi na kostim i prerađivanje (otuda fraza *in drag*-prerušen u odeću suprotnog pola). Njime se pre svega referiše na muškarce koji na ovaj ili onaj način nastupaju, oponašajući žene, i time sprovode rodni PERFORMANS čime demonstriraju FLUIDNOST rodnog identiteta koji se inače po definiciji smatra fiksiranim» [navedeno prema: LGBTTIQ rečnik pojmova i simbola, 2006, str. 254].

Belgiji.⁵ Njemačka dozvoljava registraciju, ali imenujući to ne kao brak, već kao «doživotno partnerstvo». Time su u ovoj državi LGBT osobe dobile jednaka nasledna i stanarska prava kao i vjenčani brakovi. U Mađarskoj nakon gej parade u julu 2003.godine, gradonačelnik Budimpešte je opisao ovaj grad kao «svetionik tolerancije i bratstva» [navedeno prema: Mršević, 2006, str. 102]. Ovo je izuzetno pozitivan primjer, s obzirom da Mađarska u to vrijeme nije posjedovala antidiskriminacioni zakon koji bi štitio gejeve i lezbejke. Danas je u toj državi omogućeno registrovanje LG partnerstava, kao i u Hrvatskoj i Sloveniji. U ovim državama postoji i mogućnost azila za osobe istopolne orijentacije. Parlamentarna skupština Saveta Evrope je 2000. god. donijela preporuku po kojoj lice koje je progonjeno zbog svoje seksualne opredeljenosti, bi trebalo da dobije pravo boravka u nekoj državi članici Saveta Evrope. Ženeva je 2001.god. priznala istopolne brakove, ali u Cirihi je taj zakon značajniji, jer je podršku dobio putem referendumom. Češka je prva postsocijalistička zemlja koja je učinila isto.

Francuska je 2006.godine odlučila da oba partnera/ke u gej i lezbijskom paru, imaju podjednako roditeljsko pravo nad djetetom, a ne samo biološki roditelj.

Podaci do 2003.god. govore da zemlje u kojima su zabranjeni istopolni brakovi su: Austrija, Luksemburg, Grčka i Italija (uticaj Vatikana).

Vanevropske države koje u ustavu zabranjuju diskriminaciju na osnovu seksualne opredeljenosti su npr. Kanada, Ekvador i Južna Afrika. Kada se pročita navedeno sve zvuči vrlo optimistično, ali samo na prvi pogled, jer pravni propisi su tek prvi korak do ostvarivanja statusa «potpune» prihvaćenosti u društvu. Najpoznatiji je pomenuti primjer Poljske, i «nemogućnost» nadnacionalnih institucija u okviru EU da reaguju. Zato se i dalje navode pozitivni primjeri kao neka vrsta ekskluzivnosti, pa tako je npr. Evropski sud za ljudska prava rešavao zanimljive slučajeve u korist LGBT osoba. Kada je Ujedinjeno Kraljevstvo vodilo postupak protiv gej muškarca koji je imao grupni seks, Sud je donio odluku da UK krši odredbe Evropske konvencije o ljudskim pravima. Ovaj Sud je takođe naglašavao da seksualna orijentacija ne može biti prepreka da se ocu dodijeli starateljstvo nad djetetom.

U Jugoslaviji homoseksualni odnos je dekriminalizovan 90-tih (vladin predlog je bio podržan obrazloženim predlogom prof. Šešelja), a poslednja država iz regiona koja je uklonila te odredbe iz Krivičnog zakona je Srbija. Kada su u pitanju LGBT

⁵ U Holandiji se do septembra 2003. godine vjenčalo više od 4300 istopolnih parova.

prava u Srbiji, ne postoji dovoljno moćan mehanizam koji bi omogućio njihovo sprovođenje. Jedino možda politički pritisak Saveta Evrope ili potencijalni ulazak u EU. Drugo Evropsko partnerstvo čije je obaveze Srbija i Crna Gora prihvatila januara 2006. godine, traži kao prioritet donošenje opšteg antidiskriminacionog zakona. Ipak proevropska retorika kod «domaćih» političara/ki, ne treba da zvuči obećavajuće, jer je pozivanje na evropske standarde i usklađivanje postojećih zakona sa njima postalo izlizana retorika u dnevno političkom diskursu.

U Srbiji trenutno postoje samo četiri zakona koja eksplicitno zabranjuju diskriminaciju na osnovu seksualne opredeljenosti (Zakon o javnom informisanju, Zakon o radu, Zakon o visokom obrazovanju i Zakon o radiodifuziji). Zakon o ravnopravnosti polova još nije usvojen. Porodični zakon proglašava ništavnost braka ako su u pitanju osobe istog pola (Član 31.).

Opšti zakon protiv diskriminacije ne postoji, iako su ulice i institucije širom Srbije i Beograda preplavljene fašističkim grafitima. Poznati su slučajevi iz 2005. godine, gdje je u Beogradu ulaz u Jevrejsko groblje bio ispisan parolama, prozivajući radio-televiziju B92 kao jevrejsku. Zatim se slično desilo i sa prostorijama NVO Helsinškog odbora za ljudska prava i Fonda za humanitarno pravo. «Srbi rađajte zdravu i belu decu, ne pedere», «Pederi marš napolje», su grafiti na zgradi ženske NVO «Zrenjaninski edukativni centar». Kako navodi Dragana Vučković ispred Labrisa, kulminacija mržnje ove vrste dostigla je vrhunac (samo jedan u nizu) u Novom Sadu, kada je pretučena dvadestsedmogodišnja M.J., jer je grupa skinheads-a prepoznala navodno kao lezbejku, zbog kratke kose. Dovođenje u vezu antisemitizma i antihomoseksualnosti je standardno prisutno kod neonacista, jer se shvata kao još jedna u nizu jevrejskih zavjera protiv srpskog arijeuskog roda.

Za istraživanje «porijekla» diskriminišuće i represivne predstave o LGBT osobama, zanimljivo je djelo M. Fukoa (M. Foucault). On smatra da naša (zapadna) kultura homoseksualnost shvata u opoziciji između homoseksualnog i heteroseksualnog. Ako pođemo od najpoznatije Fukoove teze da se seksualnost «proizvodi» a ne potiskuje, onda gornja tvrdnja znači da postoji simbolička «hegemonija heteroseksualnosti». To dalje se shvata kao proizvodnja određenog diskursa o seksualnosti koja uvijek ima neko značenje (kako za onog koji označava, tako i za označenog) a koja i nije samo simbolički gest, već su njeni efekti sasvim praktične prirode. Tako npr. kada je u 18. vijeku «otkriveno» stanovništvo kao važan ekonomski i politički resurs, društvo je uspostavljalo ne samo kontrolu nad rađanjem,

već i nad ljudskim tijelom i polnošću. Reprodukcija je postala norma. Na drugačiji način nego ranije (npr. prva knjiga Mojsijeva: «Plodite se i množite se»).

Slično shvatanje iznosi i Teresa de Luretis.⁶ Ona govori o prevlasti heteroseksualnih institucija u zapadnoj kulturi, misleći na sveprisutnost u medijima, kulturi, jeziku i svakodnevnom životu. Tako da se čini da je društvo izgrađeno na pretpostavci, tj. «uobraženosti o heteroseksualnosti». Po njoj, jedini način ispoljavanja sopstvene «nastranosti» koju svi posjedujemo, jeste, pozivajući se na Fukoa, proizvodnja novih diskursa. To je ostvarivo, kao što je bilo govora u prethodnom dijelu, putem zakonskih propisa, ali i putem filma ili jezika.

Seksualno ponašanje, po Fukou, nije tek puki odraz naših prirodnih nagona, «već je mnogo više od toga. Ono je, takođe, svest koju imamo o onome što činimo, o onome što činimo od svog iskustva, i vrednost koju tome pripisujemo» [Foucault, 2000, str. 34]. Opasnost koju sa sobom nosi odstupanje od društvenih normi, nije onda u tome, što se dešava sam seksualni čin, označen kao subverzivan. Tako je sodomista bio neko ko je samo iznova upadao u grijeh, ali homoseksualac je postao vrsta. On je to postao baš zbog drugačijeg iskustva koje sa sobom nosi, ali ne u smislu posjedovanja nekog homoseksualnog stila, nečeg što je zajedničko svim osobama drugačije seksualne opredeljenosti. «Vrsta» je samo još jedna homofobična etiketa. A jasno je da iskustvo homofobije, kao nasilja, može da proizvode slične reakcije, što nipošto ne znači da govorimo o homogenoj grupaciji. Naprotiv, jer kako navodi Fuko, ono što je problem za društvo (ako već nije sam homoseksualni čin) jeste opasnost razvijanja mnoštva drugačijih odnosa: «Te stvari zaista mogu da uznemire neke ljude. Ali ja sam govorio o opštem strahu od toga da će gej osobe razviti odnose koji su intenzivni i zadovoljavajući, iako uopšte nisu u skladu sa idejama koje o odnosu imaju drugi. Govorim o verovatnoći da će gej osobe stvoriti do sada neviđene vrste odnosa koje mnogi ljudi neće moći da tolerišu» [Foucault, 2000, str.42].

Ono što provocira homofobe, jeste ustvari narušavanje ustaljenih vrednosnih sistema, npr. brisanje granica između prijateljstva i ljubavnog čina, monogamije, braka, vjernosti uopšte. Ukidanje homofobije takođe znači i ukidanje poštovanja zabrana monoteističke religije, kako u vrijeme Starog zavjeta tako i danas. Ali to je tek opis onoga šta je homofobija, a pravo pitanje je zašto uopšte postoji odbojnost, nasilje, mržnja...Ako 10% populacije (ako je Kinsi bio u pravu) ne živi prema

⁶ Autorka je poznata feministička teoretičarka. Značajna, između ostalog, po uvođenju pojma queer u teoriju, 1994.god. Međutim, kasnije ga se odriče, kada ovaj ulazi u mainstream tokove.

heteroseksulnim normama, zašto je to problem za nekog ko bira da ne živi tako. Ako jedem meso, ne smeta mi što je neko vegeterijanac, ali ako se na ulici držim za ruke sa osobom različitog pola smeta mi da vidim dva muškarca u zagrljaju (u oba slucaja u pitanju je ne sasvim prost vrijednosni sadržaj). Ovakav slijed zaključivanja vodi opet do razmišljanja o opoziciji homo-hetero. Prema Teresi de Lauretis našu seksualnost ustvari određuje heteroseksualnost, jer nam je nametnula «okvir žudnje». Ali takvo konstruisanje identiteta se odvija u opoziciji sa Drugim, u njegovom isključivanju. A za homoseksualnu populaciju je dovoljno i samo iskustvo diskriminacije pa da budu dio te opozicije. Ali dokle vodi isključivanje Drugog i da li se ono uvijek karakteriše kao nasilje? U ovom slučaju, razlika u stepenu isključivanja i nasilja je očigledna. Ono što je definitivno bilo očigledno je prebijanje učesnika/ca prve i jedine gej parade u Beogradu. Članovi Obraza (između ostalih aktera) su tada pokazali svoju hrišćansku etiku na djelu. Nakon što je veći broj ljudi bio povrijeđen, Helsinški odbor za ljudska prava je zatražio od tužilaštva da pokrene postupak za zabranu organizacije Obraz, kvalifikujući je kao neofašističku organizaciju. Reakcija Obraza na te optužbe je standardno proglašavanje NVO organizacija (onih koje se bave zaštitom i unapređenjem prava manjinskih grupa) za nosioce antisrpskih kampanja. Ovdje je značajno napomenuti da je vizija unutrašnjeg neprijatelja analogna (ili se dopunjuje) sa slikom o spoljašnjem neprijatelju, a što će biti obrađeno u poglavlju o antizapadnjaštvu desnih ekstremista.

2. DESNI EKSTREMIZAM

2.1. *Određenje desnog ekstremizma*

Desno-ekstremističke organizacije su one čiji pripadnici izražavaju visok stepen netolerancije, netrpeljivosti i nasilja prema rasnim, vjerskim, etničkim, nacionalnim i seksualnim manjinama i to obrazlažu konzervativnim idejnim sadržajima. Za njihovu početnu identifikaciju i određenje, koristila sam teorijski okvir T.Kuljića. Autor se, u svojoj obimnoj studiji «Prevladavanje prošlosti», bavi i prikazom ideologije savremenog fašizma i desnog-ekstremizma, vezom sa njihovim teorijskim nasleđem iz klasičnog fašizma, kao i analizom razlika i sličnosti ovih pokreta u Zapadnoj Evropi i Jugoslaviji.

Utvrđivanje specifičnog ideološkog sadržaja i oblika organizovanja novog fašizma i desnog-ekstremizma, mora početi od određenja njihove razlike od klasičnog fašizma. Da bi došli do tih odrednica treba se osvrnuti na dva osnovna idejna bloka o antifašizmu. Na jednoj strani imamo nasleđe frankfurtske škole i levičarske kritike fašizma, koja ga vidi kao posledicu kapitalističkog razvoja Evrope, reprezentovanog u osjećaju ugroženosti srednje klase u Njemačkoj, sredinom 20. vijeka. Na drugoj strani su teorije o totalitarizmu koje naglašavaju organizacione sličnosti jednopartijskih socijalističkih i fašističkih režima.

Pojam desnog ekstremizma je i razvijen u ovom drugom teorijskom okviru, ali kao formalno izjednačavanje ili sugerisanje organizacionih sličnosti, između lijevog i desnog radikalizma, što se često upotrebljava u praktično političke svrhe. Osnovna svrha teorija o totalitarizmu u Zapadnoj Evropi, početkom 1970-tih je bila odbrana građanske demokratije od opasnosti lijevog i desnog ekstremizma. Međutim, opasnost od «crvenog totalitarizma» je bila označena kao terorizam i ustavno-pravno gonjena, dok je desni radikalizam više potpadao samo pod moralizatorsku osudu, i to u formi kritike holokausta. Na taj način, Evropa⁷, braneći svoj multinacionalni kapital od levičarskih i radničkih pokreta, popušta potencijalno opasnijem desnom-ekstremizmu, svodeći ga uglavnom na pojedinačne zločine. U SR Njemačkoj, teorije o totalitarizmu su svodenjem protivnika na isti imenitelj, stavljanjem u isti koš, preusmjerile ili

⁷ «Evropa» se u ovom kontekstu odnosi na države članice Evropske zajednice za uglj i čelik, odnosno na najmoćnije korporacije tih zemalja.

odgodile preispitivanje «kolektivne krivice»⁸ sopstvenog naroda. Izjednačavanjem levice i desnice ne samo da se podstiče odbrana građanske demokratije od kritike (jer ako se diskredituje leвица i desnica, onda buržoaska demokratija ostaje jedina alternativa), već se nivelisanjem razlika između staljinizma i nacizma, relativizuje «krivica Njemačke» i preusmjerava u antikomunizam.

Rasprava o kolektivnoj krivici i odgovornosti neće ovdje biti detaljno prikazana, jer to pitanje je najdetaljnije obrađivao Karl Jaspers u knjizi «Pitanje krivice», gdje se pominju četiri tipa odgovornosti. Ali pominjanje te teme je bitno, jer ćutanje i odsustvo govora o zločinima u javnoj sferi, može biti katalizator, povoljna klima za ultradesničare. Svetlana Slapšak navodi da «kolektivna odgovornost ne postoji, ali je u određenim okolnostima moramo izmisliti, je odsustvo rasprave o kolektivnoj odgovornosti može imati katastrofalne posledice» [Slapšak, Danas, 28.jul 1999]. Rasprava znači otpor, a taj otpor, kao neku vrstu katarze moraju da pokrenu zvanični organi vlasti ili šira javna diskusija.⁹ U tom smislu, Njemačka je imala *Historikerstreit*, Goldhagena¹⁰ i Hanu Arent, koji su razbili zid ćutanja. U Srbiji međutim, «imamo» samo povremena izvinjenja, kao ono Mesića i Marovića od prije nekoliko godina, ili nedavno Tadićevo izvinjenje na komemorativnom skupu u Srebrenici. Hag je kao «metafora», više simboličko rešenje, ali i kao takvo ono može da ima ulogu političke socijalizacije stanovništva. Sličan efekat su npr. trebali da postignu događaji 1986/7.god i 1998. god. u Njemačkoj. Da li je potrebno onda da i u Srbiji prođe isti vremenski period?! Za sada, ovaj slabašni javni govor stvorio je neku vrstu ušuškanosti za šovinistički orijentisano stanovništvo. Omladinske desničarske organizacije imaju čini se «blagoslov» svojih roditelja.

⁸ Razliku između pojmova «lična krivica», «kolektivna krivica» i «kolektivna odgovornost», precizirala je nakon K. Jaspersa Hana Arent. Mada neki autori (npr. Danijel Goldhagen) još uvijek insistiraju na generalizujućoj odrednici «kolektivna krivica», čime se neopravdano žigošu svi pripadnici/e neke nacije.

⁹ Možda je bolje koristiti pojam kolektivne (ne)odgovornosti (Obrad Savić), jer se time dekonstruišu univerzalističke vizije nacije, grupe, koji nosi pojam kolektivno.

¹⁰ Knjiga Danijela Goldhagena «Hitlerovi dobrovoljni dželati», iako je u pitanju američki autor, ubraja se u njemačku debatu o holokaustu, jer je upravo u tom prostoru imala najmoćniji efekat-provocirala je ponovno preispitivanje prošlosti njemačkog naroda. Treba napomenuti da je ova studija bila relevantna za tadašnju javnu raspravu u Njemačkoj iako ima brojne metodološke i teorijske nedostatak.

Da se vratim razlici između klasičnog i novog fašizma.¹¹ Klasični fašizam je autoritarni nacionalizam, i sadrži osnovna načela: rasizam, antisemitizam, antikomunizam, antiliberalizam, antiparlamentarizam, militaristički organizovanu partiju, hijerarhijsko ustrojstvo sa harizmatiskim vođjom. Kuljić navodi kako nacistička ideologija nije bila toliko filozofski potkovana, već je pre izražavana u Hitlerovom pragmatičnom odnosu kroz opsesije ratom, antikomunizmom i antijevrejstvom. Klasici najbitnijih idejnih postavki su npr. danas u Srbiji Nikolaj Velimirović, Ratibor Đurđević¹² i Dimitrije Ljotić. U fašističkim shvatanjima prisutni su biologistička vizija društva, nepromjenljivost prirode i kulturnih normi u analogiji sa tim, i vlast elite koja je harizmatiska, aristokratska. Neprijatelji su sve egalitarne ideologije (marksizam, liberalizam, ali i hrišćanstvo zavisno od slučaja). Osnovno zalaganje je za organsku zajednicu kroz čistotu krvi i porijekla.

Savremeni fašizam ima novine, ali one nisu idejne ni ideološke, već političko-taktičke, tj. ekstremna desnica se danas prilagođava duhu i imperativu vremena, lokalitetu. To prilagođavanje za sobom povlači i izmjenu klasične vizije društva, vizije neprijatelja, i ponekad ublažavanje ili modifikovanje (naglašavam ovo «ponekad», jer Nacionalni stroj ništa ne ublažava) rasističke ideologije.¹³ Mada, to ublažavanje je više deklarativno, jer na evropskoj političkoj sceni rasizam nije javno poželjan imajući u vidu veliki broj stranaca i imigranata i prvenstveno interes privrednog razvoja i članstva pojedinih zemalja koje još nisu u EU. Nova evropska desnica napušta komunizam kao svog glavnog neprijatelja, i sada ga vidi u globalizaciji, u «izopačenom multikulturalizmu». Zalaganje za «belu Evropu» je raširen politički stav u mnogim zemljama (Le Pen u Francuskoj, Hajder u Austriji ili italijanska stranka MSI, čiji je lider Musolinijeva unuka Aleksandra). Izjave Le Pena:

¹¹ Pojmovi novi fašizam, desni ekstremizam, desni radikalizam, često se javljaju u istom kontekstu za označavanje sličnih pojava. Mada konfuziji termina doprinosi i sadašnji problem diferenciranja šovinizma od fašizma. »Danas je to teže nego ranije, jer je i nacionalizam normalizovan preko nove krilatice 'demokratski nacionalizam'. Svaka normalizacija nacionalizma slabi kritičnost prema fašizmu» [Kuljić, 2002, str. 406]. Međutim danas je u upotrebi sve više Griffinov pojam «etnokratski liberalizam», a koji ću objasniti kasnije u radu. Dodatno usložnjavanje vezano za pojam fašizam, predstavlja i činjenica da je on postao standardna dnevno politička uvreda, jer skoro da ne postoji u Srbiji neka politička opcija koja nije bila nazivana fašističkom ili koja nije na isti način pokušala diskreditovati svoje političke protivnike.

¹² Izdavač antisemitskih i desničarskih djela. U periodu prije Drugog svjetskog rata, bio je član desničarske organizacije D. Ljotića, zatim emigrirao u SAD, a u Srbiju se vratio 1990. godine.

¹³ Ovdje bi trebalo napraviti razliku između retorike skinheads-a i retorike mainstream političkih partija radikalne desnice. Prvi prosto ne moraju taktički da ublažavaju svoj ekstremizam, jer oni nisu ti koji izlaze na izbore i koji se bore za osvajanje glasova.

«Ja vjerujem u nejednakost rasa», su po mišljenju Kuljića inscenirani skandali u medijima koji mogu privući pristalice.

Sadržinski, reklo bi se, rasizam opstaje u Evropi, izražen u strahu od imigranata, amerikanizacije, melting pota, ali u dnevnoj politici on se preobražava u tzv. etnokratski liberalizam, osim kod onih desnih ekstremista koji su «ekstrem ekstrema» i kojima će u radu biti posvećena posebna pažnja. Ovaj ideološki spoj najbolje pokazuje kako se desnica kamuflira. Le Pen se zalaže za liberalnu tradiciju i vrijednosti francuske revolucije, ali je protiv imigranata. Zato je npr. njegovo pojavljivanje u medijima nakon nemira u Francuskoj, gdje on posjećuje četvrti imigranata, izazvalo u javnosti nepovjerenje. Etnokratski liberalizam koristi liberalnu retoriku u zaštiti interesa multinacionalnog kapitala, i globalizacija se prihvata samo u tom ekonomskom segmentu. U drugom smislu, gdje se globalizacija shvata kao otvaranje (nepostojanje) granica za slobodan protok ljudi, kultura ili kao najbitnije, šansa da se «primitivnim narodima» omogući izlazak iz svog bijednog socijalnog položaja, evropske ultradesničarske partije i grupe izražavaju otpor.¹⁴

Često se zbog ovog odnosa prema Drugom i drugačijem, smatra da kod zvanične politike novih ksenofobičnih članica EU, može doći do otpora i može podstaći povratak etničkom nacionalizmu. U kontekstu moje teme, interesantan je npr. slučaj Poljske, gdje su homoseksualci ne samo marginalizovani, već izloženi raznim nasilnim akcijama vlasti (pravljenje spiskova od strane policije i Ministarstva zdravstva), iako su im ta prava formalno zagarantovana članstvom u EU i nizom međunarodno prihvaćenih standarda i instrumenata zaštite ljudskih prava koji zabranjuju diskriminaciju na osnovu ličnih svojstava.

Znači, sve dok je među evropskim zemljama dominantan interes kapitala, i ujedinjenje protiv levog internacionalizma, postojaće borba protiv šovinizma i fašizacije unutar tih država. Globalizacijske vrijednosti su potrebne za otvaranje granica kapitalističkom tržištu. Takvu vrstu «brane širenju ultradesnice» u znatno manjoj mjeri možemo naći (privatizacija uz znatno učešće stranog kapitala natjerala je vlasti da hapse grupe poput strojevacu i «navijača») na Balkanu (bar dok se ne riješe aktuelni politički problemi sa međunarodnom zajednicom, tj. sopstveni problemi suočavanja sa prošlošću građanskog rata).

¹⁴ Ovaj pozitivni aspekt globalizacije često zanemaruju oni koji se deklarišu kao 'antiglobalisti', misleći da time pružaju otpor kapitalizmu. Ali i svaka kritika s leva, mora da ima u vidu, da je potrebno precizno definisanje sadržaja pojma globalizacije.

Istorijski revizionizam koji je obilježio stanje u Evropi nakon 1989. godine, u Srbiji je imao odjeka prvenstveno u desno orjentisanim partijama (SRS, SPO), zatim u Srpskoj pravoslavnoj crkvi, Srpskoj akademiji nauka i umetnosti...Došlo je do rehabilitacije domaćeg fašističkog nasleđa, kako u Srbiji, tako i u Hrvatskoj. Kuljić navodi, da je «nepotpuna defašizacija» u Jugoslaviji imala svoje korijene, ne toliko u nezadovoljstvu socijalističkim periodom, koliko u kasnijim dešavanjima nestanka SKJ, raspada države –elementa koji su bili glavno integrativno sredstvo federacije. Normalizacija narastajućeg nacionalizma, koji je uglavnom stizao odozgo, postala je službena ideologija novih republičkih partija. Romantičarski nacionalizam i secesionizam se «počeo nekažnjeno, nepredvidljivo i bez mogućnosti kontrole širiti među nezadovoljnim slojevima zahvaćenim krizom» [Kuljić, 2002, str. 322]. Tuđmanov režim je normalizovao ustaške preteče radi učvršćivanja državne nezavisnosti. U Srbiji se rehabilituje Ljotićev i četnički pokret; na djelu je mini-imperijalni nacionalizam, pravdan potrebom za zaštitom i čistotom (samo kod ekstremista) nacije, isto kao što je hrvatski branjen idejom o «ugroženom hrvatskom biću». Sve je slabilo kritičnost stanovništva prema fašističkoj prošlosti i nemogućnost razlikovanja patriotizma od genocidne politike.

U takvoj društvenoj klimi desni ekstremizam se pojavljuje na više nivoa: ekstremno desne partije, intelektualci koji su idejna potpora desnici i omladinska fašistička potkultura. «Agresivni difuzni rasisti (navijači, skins) koji ispoljavaju protestnu mržnju protiv svega što je etnički drugačije» [Kuljić, 2002, str.125]. Kuljić smatra da ovi «politizirani ultraši» ne posjeduju ideološki nivo. Međutim, u poslednjoj grupaciji se može napraviti podjela: «difuzni rasisti», na koje je autor mislio kada ja tako imenovao pristalice ekstremne desnice među mladima, i one koji su u raznim organizacijama (studentskim, fakultetskim najčešće). Oni posjeduju svoja relativno razvijena ideološka načela sa sadržajima klasičnog i/ili modifikovanog fašizma i svetosavskog nacionalizma. U ovom radu, među organizacijama koje ću istraživati, uočljiva je gruba podjela na one desne političke organizacije hrišćanske orijentacije (Obraz, Dveri), i one koje su ekstremno rasističke (Stormfront, Racionalisti). Podjela je uslovna, jer se jedna od glavnih linija razgraničenja između njih (religija pravoslavlja), često izuzima iz međusobnih polemika (taktički, jer slabi potencijal koji imaju kao ujedinjeni front).

Osnovne vrijednosti ovih organizacija su osporavanje kosmopolitizma, jer razara ideju o «ujedinjenim srpskim zemljama». Karakteristično je etničko, rasističko

i organicističko viđenje nacije, nasuprot građanskom koje se žigoše kao dio dekadentne moderne i tradicije prosvetiteljstva. Nacija se vidi kao «krvna i/ili rasna istorodnost sunarodnika» (klasični fašizam), koja funkcioniše po hijerarhiji bog-kralj-domaćin. U tom smislu, ne glorifikuje se samo sopstvena zemlja, već i sopstvena muškost, prirodnost odnosa dominacije među polovima, argumentovana svim mogućim diskriminišućim stereotipima o jednom i drugom polu (treći je nezamisliv, jer to narušava njihov cjelokupni pogled na svijet, a i bilo bi neproduktivno u smislu političke mobilizacije). Kao i kod svih pojednostavljenih ideologija dominantna je i teorija zavjere; globalna prijetnja koja se pojavljuje kao katalizator fašizacije, čiju je ulogu u klasičnom fašizmu igrao antisemitizam. Mada su osude «jevrejske prljave propagande» i dalje prisutne na mnogim sajtovima ovih organizacija što govori u prilog tome da antisemitizam nije nestao, on se sada samo često izjednačava sa globalizacijskim vrijednostima.

Ako je Hitler vidio rat kao uzvišenu vrijednost, to se kod nove desnice preobraća u shvatanje nasilja kao legitimnog, poželjnog, i prirodnog načina rešavanja sukoba. Ovakvo shvatanje nasilja, iako se javlja u različitom stepenu, uzima se kao opravdanje, bitna odrednica ideologije desnih ekstremista. Često se savremeni desni ekstremizam kao i klasičan fašizam racionalizuje kao borba za opstanak i pozivanje na socijaldarvinistički princip kompeticije i prava jačeg. Jedna od dominantnih karakteristika je i insistiranje na kulturnim razlikama (najčešće glorifikacija sopstvene kulture), ali i marginalizacija i isključivanje «defektnih, nižih» rasa, što može da bude i povod za opravdanje nasilne separacije (u oba slučaja).

2.2. Desno-ekstremističke organizacije

U ovom dijelu pokušaću da predstavim organizacije koje proučavam, oslanjajući se prvenstveno na sadržaj njihovih sajtova, na novinske članke, ali i na nekolicinu obavljenih razgovora sa pojedinim članovima/icama. Što se tiče identifikacije njihovog članstva, jedino se na sajtu Dveri mogu vidjeti imena, ali kada je u pitanju NS (Nacionalni stroj) ili Racionalisti (rasni nacionalisti), pogrešno bi bilo razmišljati (kao što sam ja u nedostatku informacija) da bi se njihovo deklarisanje završilo u zatvoru. Naime, nedavno je u okviru beogradske policije formiran Odsek za praćenje sektaškog ponašanja i neformalnih grupa (misli se na sataniste, skinhedse i

«ostale čudake koji se pozivaju na fašističku ideologiju»). Odsek funkcioniše netipično, jer ga čini odabrana grupa inspektora koji obično ne nose oružje i ne primjenjuju fizičku silu. Prema njihovim riječima, glavni problemi koji onemogućavaju efikasno obavljanje posla su «naši» zakonski propisi. U Francuskoj npr. postoji krivično djelo protiv psihičke manipulacije. A simboli kao što su pentagrami ili svastike se pojavljuju i na javnim manifestacijama, koncertima, i karakterišu se kao vid umjetničkog izražavanja – to se ne tretira kao krivično djelo. [Odsek za fanatike, sajt posjećen 21. jula 2007].

Što se tiče javnog istupanja iz Dveri kažu: «Mi smo ličnosti, zato se potpisujemo i tako i nastupamo. Oni (misli se na NS) nastupaju kao gomila i to je nezdravo». Zapravo, stav Obraza i Dveri je, da ih «trpanje u isti koš» sa proglašenim fašistima diskredituje u javnosti i da oni aktivno rade na tome da promijene takvu sliku. Po njihovim riječima Dveri i ne saraduju sa njima. Međutim pitanje saradnje nije toliko bitno, posebno ako ima političko taktičku namenu, a reklo bi se da ima kada je u pitanju Obraz (objasniću kasnije o elementima klasičnog fašizma u ideologiji Obraza).

Srpski sabor Dveri se samoimenuje kao udruženje građanija koje je nastalo kao sakupljanje «marginalizovanog društvenog sloja». Oni se bore za «moralnu i duhovnu obnovu našeg naroda». To su ljudi koji se ne odriču nacionalnog identiteta zarad «novog svetskog poretka vrednosti». Dveri su organizovale veliki broj tribina (100) na Filološkom i Mašinskom fakultetu.¹⁵ Svoje udruženje su predstavili u preko 40 gradova u Srbiji i trenutno u državi imaju 20 ogranaka koji vrše misiju Dveri. Uticajni su i u Crnoj Gori, Republici Srpskoj i u dijaspori. Nakon ovih podataka, teško da bi se moglo povjerovati u njihovu marginalnost¹⁶ (propagiranje te ideje se sasvim uklapa u ideologiju ove organizacije, ali i ostalih koje navodim).

Najznačajniji projekti su: Sabor srpske omladine (mreža pravoslavnih bratstava i udruženja građana), Srpska mreža (udruživanje nacionalnih snaga, a inicijator su Dveri) i Pokret za život.

Poslednji je koalicija udruženja i pojedinaca koja se bori za «biološki i duhovni opstanak srpskog naroda», za kulturu života, a protiv tzv. kulture smrti. O samom sadržaju programa ovog pokreta reći ću više kasnije, u analizi njihovog

¹⁵ Nazivi nekih od tribina su: »Monarhija kao princip vlasti«, predavljanje knjige «Izgubjeno Kosovo», «Istina o Đeneralu», «Episkop Nikolaj i Novi zavet o Jevrejima», «Sveti Nikolaj srpski» i dr.

¹⁶ «Marginalnost» u smislu politički manje značajnih aktera.

odnosa prema homoseksualizmu. Sada ću ponuditi samo imena organizatora/ki. Koordinatorica ovog projekta je Višnja Ćirić, studentkinja druge godine Filološkog fakulteta. Pokret za život je do sada imao preko 50 tribina i predavanja u srednjim školama i na fakultetima. Od septembra, krenuće u žešču medijsku kampanju i postaće prioritet organizacije Dveri. I sada njih podržava cjelokupna Srpska mreža. Ostali istaknuti članovi su: Biljana Spasić, zatim Nemanja Zarić i Vladan Mudrenović, apsolventi medicine. Oni su zaduženi za stručni dio projekta, i najodgovorniji su u timu. Bave se prevodom tekstova, i oblastima iz medicine koji bi argumentovali zabranu abortusa (npr. razvoj djeteta u prenatalnom periodu). N. Zarić je i dopisnik američke organizacije Life News, koja je takođe pro-life orijentacije.

Dveri su ipak najprepoznatljivije po svom časopisu «*Dveri srpske*», nacionalno glasilo koje postoji od 1999. god. Osnovano je na Filološkom fakultetu i okuplja pravoslavne i nacionalno opredeljene studente. Časopis propagira osnovni pogled na društvo, koji je svetosavski i ima za cilj predstavljanje Srba kao naroda koji u 21. vijeku treba da se ponosi i ponosno izađe u svijet sa svojim najvećim blagom – «autentična pravoslavna kultura Svetosavlja».

Sa parolom: «Mi ne mrzimo druge, nego volimo svoje, mi ne napadamo druge, nego branimo svoje», Dverjani (njihov izraz) shvataju sebe kao nacionaliste u «u najlepšem smislu». Oni «prihvataju sve što je plemenito kod drugih»! Časopis se uglavnom bavi njihovim idejnim vođama kao što su: Sveti Sava, Nikolaj Velimirović¹⁷, Vladimir Dimitrijević, Dostojevski, Justin Popović, Miloš Crnjanski, Draža Mihailović, Marko S. Marković i dr. Fenomeni o kojima se još raspravlja i koji čine kompleks «svete tradicije» su: govor mržnje protiv svega što je srpsko, monarhija kao princip vlasti, odbrana «ikone i srpskog velikana» Nikolaja Velimirovića, od svih kleveti. Redakciju čine: Saša Bondžić, Lidija Glišić, Branimir Nešić, Gordana Stanković, Radovan Tvrđišić, Vladan Glišić, Danilo Tvrđišić i Boško

¹⁷ Branimir Nešić, jedan od urednika časopisa *Dveri*, u razgovoru sa J. Byfordom povodom djela N. Velimirovića izjavljuje: «Pravoslavni Srbi nemaju taj problem sa Jevrejima, nemaju problem antisemitizma...Srbi nemaju problem ni sa jednim narodom...Ta priča o antisemitizmu u Srbiji ne prolazi, neko može da to postavi...mi imamo toliko činjenica i dokaza...da se neko zaustavlja na kačenju etiketa» (Byford, 2005, str.102). Byford ovo analizira kao pokušaj iznošenja «činjenica i dokaza», ali koji se ustvari nikad ne navode. Ustvari, predstava o Srbima kao miroljubivom narodu se iznosi kao «osnovna kulturna istina», zdravorazumska i kao takva nepobitna. U časopisu *Dveri* objavljen je 2001. godine članak V. Dimitrijevića «Srbi i Jevreji», u kome se naglašava da Srbi nikad nisu mrzili Jevreje i da je to «besmisleno i nemoguće tvrditi». Ovakav stav je još samo jedna manipulativna strategija poricanja, jer je u potpunosti suprotna istorijskim činjenicama.

Obradović (glavni i odgovorni urednik). V.Glišić i B. Obradović najčešće predstavljaju ovu organizaciju u javnosti.

Nebojša M. Krstić, rano preminuli predsjednik Otačastvenog pokreta *Obraz*, saopštavao je svoju braću i sestre i «sve koji imaju srbske oči da vide i srbske uši da čuju», da *Obraz* nije ni stranka ni partija, već pokret srbske istine. Srbija navodno, treba da spozna pravu istinu o sebi, kako bi opstala i bila častan uzor Potomcima (sve značajne riječi se pišu velikim slovima, isto kao što se i značajnost i tradicija srpstva naglašava upotrebom slova «b» umjesto «p»).

Osnovna načela se sastoje u zalaganju za snažnu državu i zdravo društvo, koji su ostvarivi samo uz hrišćansku duhovnost ili bogoljublje ili hristoljublje ili svetosavlje. U toj državi mora da vlada red, rad i domaćinski poredak. A da bi se država branila od silnika, trebaju joj neustrašive viteške snage. U te svrhe, najsnažnija grana srpske privrede mora biti industrija naoružanja. Tako vojno opremljeni, Srbi mogu krenuti u borbu za «Krst Časni i Slobodu Zlatnu», tj. u borbu za «sve okupirane Srbske zemlje». Sve je ovo moguće postići kroz tzv. Program nacionalnog vaspitanja. Kaže se da je vrlo bitno da buđenje svijesti kod djeteta, negdje u trećoj ili četvrtoj godini, bude na njegovom rodnom jeziku, jer prvo se sa jezikom prima duša sopstvenog naroda. Mada, dijete to ionako «bukvalno dobije zajedno sa majčnim mlijekom». U tom periodu ne bi trebalo učiti djecu «tuđim jezicima», jer valjda može da se poremeti razvoj autentične srbske svijesti.

U ekonomskom smislu, *Obraz* se samoimenuje kao srpska liberterijanska desnica. To liberterstvo se shvata kao zalaganje za slobodno privatno preuzetništvo i slobodno tržište, oslobođeno od kontrole države. S druge strane ne nazivaju ovo kapitalizmom. Oni ustvari odbacuju identifikaciju sa liberalizmom, nazivajući svoj ekonomski program «domaćinskim». Desnica znači antikomunizam, i to onaj koji ima tradiciju u djelima N.Velimirovića koga i citiraju. Predlaže se po uputstvima sveca, tzv. srednji sistem kod Srba, koji je oslobođen od ropstva države i koji se oslanja na privatnu i grupnu ličnu svojinu uključujući dobrovoljna davanja i solidarnost sa npr. siromašnima. Sloboda se znači ogleda u slobodi od države i slobodi za samostalno dobročinstvo i davanja. Antikomunizam je i kod *Obraza* bitan dio zamisli javnog neprijatelja, ali kako se oni ne distanciraju od kontraverznih djela N. Velimirovića, može se slobodno zaključiti da prihvataju i antisemitizam. Ako su demokratija, pacifizam, tolerancija svih vjera, socijalizam «izumi Židova» (a niko to od njih ne negira. Ali naravno i ne citira jer bi diskreditovali sebe, izjednačili sa neonacistima od

kojih upravo teže da se distanciraju), onda Obraz ispunjava neke preduslove klasičnog fašizma: antikomunizam, antisemitizam, militarizam i antiparlamentarizam.

Reprezentativno za ideologiju ove organizacije su i brojne kampanje koje su



sprovedili: «Budi Srbin! Piši ćirilicom!», «Svaki je Srbin Radovan». Zatim aktivnosti: Pomen Dimitriju Ljotiću, 2003.god., Parastos Čiča Draži u Beogradu, 2003.god., Obraz u Kosovskoj Mitrovici, mart 2004. Saopštenja Obraza: «Tadić razara odbrambenu moć države», «Tražimo povratak Srbske vojske na Kosovo i Metohiju, 2004. god». Zalažu se za smrtnu kaznu povodom slučaja silovanja i pedofilije, ali obrazlažući to «opravdanim rečima: Da li Srbi treba da prate Evropu u promovisanju bolesti i ludila.»

Članstvo Obraza čine: Mladen Obradović, vođa ove organizacije i njihovi «prijatelji» u Nacionalnom Savetu. «To su sve stariji provereni rodoljubi», koji nemaju veze sa komunizmom, a za pripadanje ovakvoj organizaciji to je kriterijum koji je neophodan. Predsjednik Nacionalnog saveta je Krsto Milovanović, a ostali pripadnici su profesor Kosta Čavoški, a vrlo uticajan je bio i pok. Danilo Lazović. Članovi Obraza su aktivni na forumu Deca Srbije, koji ne postoji kao organizacija. Ovaj forum se smatra «pravim pravoslavno nacionalističkim forumom», jer su na njemu cenzurisani sadržaji koji odstupaju od toga. Slično je i sa Komentar forumom, s tim što on dozvoljava ekstremnije poruke i ideologiju. Ali realnu sliku nasilja dobijamo tek kada se dešavaju incidenti na javnim manifestacijama, krivično gonjeni i medijski propraćeni.

MUP Srbije i Odbor Skupštine Vojvodine za bezbjednost, izdali su u decembru 2005. godine spisak neonacističkih organizacija koje djeluju u Vojvodini. Kao neonacističke organizacije navode se: Nacionalni stroj, skinhedi, Krv i čast i Racionalisti, a Obraz je označen kao klerofašistička organizacija. Ovo je objavljeno nakon incidenta na novosadskom Filozofskom fakultetu (9.novembar, 2005 god.) kada je prekinuta antifašistička tribina «Fašistička pretnja», od strane 18. pripadnika

Nacionalnog stroja. Prema izvještaju BIA neonacističke grupe i desničarske organizacije koje se pojavljuju u Beogradu i Novom Sadu «pod pažnjom su svih organa bezbednosti u Srbiji». Odbor za bezbjednost Narodne skupštine Srbije jednoglasno je usvojio ovaj izveštaj 19. juna 2006. godine. Prema presudi Okružnog suda u Novom Sadu, osim Gorana Davidovića Firera koji je osuđen na godinu dana zatvora, još trojica članova ove organizacije osuđena su na безусловne zatvorske kazne i još jedanaest njih na uslovne zatvorske kazne. O ideološkom profilu ove organizacije može se zaključivati iz sledećih fragmenata obrazloženja presude Okružnog suda: «...okr. Davidović Gorana, kao organizovana grupa većina jednoobrazno obučeni u crno i vrlo kratko ošišanih...»; «...što je okrivljeni Davidović Goran jednom od organizatora ošt. Petakov Zoranu prišao i videvši natpis na majici koju je nosio 'NO NAZIS', udario šamar»; «... okr. Stefanović Miodrag pozdravlja prisutne nacističkim pozdravom 'ZIG HAIL' podignutom i ispruženom desnom rukom, lupivši petom o petu...»; «...u kom momentu se iz pravca grupe okrivljenih koji se svi nalaze kod izlaza iz sale, u publiku bacaju leci neregistrovane organizacije čiji su aktivisti, sa naslovom «*O takozvanim 'Antifašistima'...komunističkim pacovima*» čiji sadržaj predstavlja suštinu odnosa okrivljenih kao aktivista organizacije Nacionalni stroj prema antifašizmu... ».

Postalo je jasno da u Srbiji ne samo da postoje fašisti koji su organizovani, već da imaju iza sebe brojne akcije i pristalice, koje su srpski mediji uglavnom ignorisali. Nezavisno društvo novinara Vojvodine je izdalo takvo saopštenje, pozivajući medije da ne predstavljaju ekstremiste i njihova djela kao «izolovane incidente grupe izgreznika». Sličnu izjavu dao je i Pavel Domonji, šef novosadske kancelarije Helsinškog odbora za ljudska prava u Srbiji: «To nije nikakav incident nego sasvim prirodna posledica društva koje je izgubilo svaki kompas, koje nema snage da se suoči sa vlastitom prošlošću, kako onom neposrednom, tako i onom od pre više od pola veka, koje odbija bilo kakvu kritiku vlastitog šovinizma i zločinačke prakse» (Dnevnik-online, preuzeto sa sajta 13.jun.2007).

Međutim, za NS se prvi put čulo nakon ispisanih grafita u martu 2005.god. Tada su se na beogradskim ulicama pojavile antisemitske parole («**Jevreji paraziti, napolje iz Srbije!**»), a u Negotinu i Sremskoj Mitrovici genocidne («**Nož, Žica, Srebrenica**», «**Mladiću, hvala ti za srpsku Srebrenicu**»). Pripadnici NS su tada

pozivali i na bojkot radio-televizije B92, koja navodno propagira antisrpsstvo i dekadente sadržaje pogubne za srpsku omladinu. Ideologija ove organizacije za centralne teme ima: tezu o nejednakosti i nepromjenljivosti ljudskih rasa, borbu za Kosovo, veličanje ratnih zločinaca, zalaganje za ujedinjenje svih srpskih zemalja... U programu NS, nalaze se takva načela koja samo dalje potvrđuju nacistički karakter ove organizacije (upotpunjavajući sliku iz Novog Sada). Oni se osim navedenog zalažu i za:



- «preporod srpske nacije u veličini slovenskog arijevskeg nasleđa, pretežno dinarskog podrasnog tipa».
- zahtijevaju uvođenje centralne vlasti a «...trenutnu podelu i narodno samoubistvo parlamentarizma bismo zamenili vladavinom narodnog predstavništva».
- puno građansko pravo mogu imati samo pripadnici bijele arijevske rase.
- «Inostrana politika srpske nacionalne države, služice interesima naše zemlje i naroda, kao i zajedničkom interesu bele Evrope. Smatramo da je vrednost rase osnova za evropsko jedinstvo i unapređenje evropske civilizacije».
- Fizičke, mentalne i moralne karakteristike su nasledne i nepromenljive.
- «Zalagaćemo se za uvođenje eugenskog programa kao napretka ljudske vrste i zabraniti svaki oblik rasnog mešanja. Očuvanje sopstvene rase i nasleđa ne znači porobljavanje ili uništavanje drugih, već prirodno pravo na sopstveni rasni identitet».

Sebe smatraju Srbima arijevske krvi, koji su jedini pravi nacionalisti i rasno svesni Srbi. Dominantna je mržnja «novog multirasnog svetskog poretka» i ekstremni antisemitizam, jevrejstvo shvaćeno kao globalna prijetnja.

Propagiranje homofobije, međuetničke, rasne i vjerske mržnje, pozivanje na direktno nasilje, ova grupa sprovodi putem sajta Stormfront, «međunarodne organizacije belih nacista» čija je baza na Floridi. Sajt je prepoznatljiv po sloganu **White Pride World Wide** - beli ponos širom sveta. Osnovao ga je 90-ih Amerikanac Džon Blek, koji je bio propadnik Kju Klus Klana. U osnivanju sajta je učestvovao i Dejvid Djuk, jedan od najpoznatijih negatora Holokausta u Americi. *Stormfront Srbija* postoji od 2001. godine. U priložima br. 1. i br. 2. mogu se uporediti klasični nacistički simboli sa onima sa sajta Stormfronta («klasični» simboli su preuzeti sa sajta Hate on display, 20.05.2007).

Goran Davidović zvani Firer, je vjerovatno lider ove organizacije. U postupku koji je vođen protiv njega i ostalih optuženih za upad na tribinu, on je osuđen na godinu dana zatvora. Svi su negirali da su pripadnici NS, iako je Davidović priznao da

je organizovao neonacističku žurku za pripadnike organizacije Krv i čast (takođe srpski ogranak internacionalne fašističke organizacije *Blood & Honour*). Povodom njihovog suđenja na forumu Stormfronta su se našli komentari:

07-03-2006, 08:27 AM	#1
<p>MISIRAC Forum Member</p> <p>Join Date: Jun 2005 Posts: 12</p> 	<p>SUDJENJE MOMCIMA IZ NACIONALNOG STROJA</p> <p>Sudjenje hrabrim momcima(njima 18-orici) iz N.Stroja pocinje 12. septembra u okruznom sudu u Novom Sadu. Svi koji mogu da dodju ispred suda neka dodju da podrzimo srpske nacionaliste. Sudjenje ce biti odrzano u sali koja prima 150 ljudi a bice akreditovano najmanje 20 novinarskih lesinara. Kada ce biti sudjenje onima iz Begrada jos se ne zna. Ziveo Nacionalni Stroj!!!</p>
07-03-2006, 03:48 PM	#2
<p>Petar Pan Forum Member</p> <p>Join Date: Apr 2006 Posts: 220</p> 	<p>Re: SUDJENJE MOMCIMA IZ NACIONALNOG STROJA</p> <p>I ja sam za to. Videće se čija je majka rodila junaka. Samo treba dobro smisliti jer će ovo pročitati i ko treba i ko ne treba.</p>

U oktobru 2006.godine, promovisana je knjiga G.Davidovića «Slučaj nacionalni stroj», ali je promocija bila zabranjena 16.decembra.2006.god. u Novom Sadu. Knjiga obiluje relativizacijama fašističkih stavova, otvorenim fašizmom i ratno huškačkim parolama.¹⁸ Povodom toga komentari na forumu Stormfronta:

Policija zabranila promociju knjige "Slučaj Nacionalni stroj" u Novom sadu!

Ako neko ima neke informacije o ovom incidentu neka napise na forumu.Ja sam bas sada dobio ovu vest da je rezim sa svojim rezimskim lutkama zabranio odrzavanje legalno izdate knjige Gorana Davidovica "Slučaj Nacionalni stroj".Izdajnik Kostunica i njegove lutke sluze se svim prljavim sredstvima kako bi nas zaustavili i kako do naroda ne bi dopreo nas glas istine o svemu sto se dogodilo u montiranom procesu protiv Gorana Davidovica i nasih drugova.Srbija tone sve dubulje u totalitarizam.U Srbiji nema slobode govora za nacionaliste.ZOG rezum je poceo da hapsi i da zabranjuje sve sto je glas nas pravih nacionalista.

Rasonalisti ili rasni nacionalisti su organizacija koja je po svojim ubjedenjima vrlo bliska sa NS. Pretpostavka je i da se njihova članstva u velikoj mjeri poklapaju.

¹⁸ Povodom razgovora o Srebrenici optuženog Davidovića sa jednim od zatvorenika: «Nije sve izgubljeno, biće još ratova» (Slučaj nacionalni stroj, str.108)

Sam sajt je sadržinski bogatiji od drugih koje navodim. (Mada i net biblioteka na sajtu Stormronta sadrži mnoga strana fašistička i specifično nacistička djela). Pored sistematično urađenog programa koji objašnjava šta znače pojmovi rase, biti arijevcem, ko su im neprijatelji, osnovne postavke rasonalizma, nudi se i opširan multimedijalni materijal, neonacistička muzika u mp3 formatu i isto tako bogata biblioteka.

Rasonalizam je uopšteniji pojam od srpskog nacionalizma, tako da se može analizirati na kojoj riječi je naglasak kod pojedinih članova/ica: da li na rasnom ili na nacionalnom. Prve informacije na sajtu se tiču onoga «šta znači biti Arijevac», šta je borba za život, pa tek onda jedna od stavki je određenje «Srpskog Rasonalizma». Pitanje može biti šta su oni prvo: Arijevci ili srpski nacionalisti? Neko oštro razdvajanje je nepotrebno, jer svaki nacizam neosporno uključuje i elemente nacionalizma. Ali, bilo bi zanimljivo pogledati kako se na forumu Rasonalista njihovi simboli i avatari razlikuju od onih klasičnih fašističkih (Prilog br.3). Oni ustvari dobijaju lokalnu boju, u pitanju je jedna varijacija–srpski fašizam. Samo je par simbola imalo čisto nacistički potpis (signature).

Arijevac, za Rasonaliste, znači posjedovati karakter, ličnost i kulturu arijevacu. Nije to samo «Bela osoba», već «pravi Arijevac je bela osoba koja ima Arijevski karakter: ko ima Arijevsku dušu», i ko se ponosi time. Arijevci su ugroženi u Srbiji, jer im Vlada ne dozvoljava da žive sopstveni arijevski život.

Evolucija razvoja jednog istinskog rasonaliste ide u pravcu prevazilaženja lične mentalne dekadencije, pomodarstva «našeg mekanog i mlitavog naroda», i izgradnje ličnosti koja će biti rasni nacionalist i ništa drugo.

Ratničkim bogovima se nazivaju ratnici tokom «prvog Svetskog Rata», gdje nijedna žrtva nije bila uzaludna. Istorija je kao takva prirodna i pravedna «jer bez neophodnog prolivanja krvi», arijevcu dalje ne bi ni postojali. Rasonalisti smatraju da budućnost bijele rase sada leži u njihovim rukama.

U «10 pravila Srpskog Rasonalizma» naglašeno je pozivanje na nasilje i mržnju prema neprijateljima Srbije («...mrzite ih svim svojim srcem!»).

***POLITIKA U MULTI-RASNOM DRUŠTVU JE UVEK RASNA, I
NITI JEDAN BELI ČOVEK ILI ŽENA TO NESME NIKADA DA
ZABORAVI!***

***POLITIKA U MEŠOVITO NACIONALNOJ DRŽAVI JE UVEK
NACIONALNA, I TO NIJEDAN SRBIN ILI SRPKINJA NESME***

NIKADA DA ZABORAVI!

Naslovi nekih od filmova u njihovoj multimedia biblioteci su:

- Frankfurtska škola- Pogledajte odakle potiče kontrola uma!
- Evo šta kažu čamuge da nam spremaju, pogledajte i prosudite i sami da li imamo preoštre stavove
- Batine - tužna strana tolerancije
- Zavidljujući Rasist – zafrkava kineze
- Zavidljujući Rasist – zafrkava muslimane
- Zavidljujući Rasist – zafrkava meksikance
- Zavidljujući Rasist – zafrkava čamuge

3.VRSTE KRITIKA (DISKURZIVNA ANALIZA)

Postindustrijsko društvo je umreženo društvo u kojem nove informaciono-komunikacione tehnologije, a posebno razvoj Interneta, dovode do promjena koje se uočavaju u svim segmentima svakodnevice.¹⁹ Internet, kao sve snažniji medij, ima ulogu ne samo u «prikazivanju» stvarnosti, već je u pitanju njeno re-prezentovanje. Radi se o procesu proizvodnje značenja, koja i kada ne postoji svjesna namjera autora, imaju politički uticaj. Taj uticaj ne mora biti kontrolisan, ali on uvijek postoji, jer značenja nisu fiksirana, ona se stvaraju u odnosu između odašiljača i primaoca poruke. Taj odnos je uslovljen određenim strukturalnim činiocima.

U evidenciji na osnovu koje se izvodi ovo istraživanje a koju uglavnom čine sadržaji foruma desno-ekstremističkih organizacija, nedvosmisleno je prisutna snažna namjera i poruka koja se želi uputiti. Kuljić, ovaj novi karakter fašizacije naziva «sajber-fašizam». Međutim, ono što autor smatra je da se ovim putem ne teži stvoriti neka masovna partija, već da se fašizam difuzno širi putem interneta. Za desne ekstremiste Internet jeste moćno sredstvo propagande, ali ne mora da znači da sajber fašisti ne teže da se ujedine u masovnu partiju upravo tim putem. Pretpostavka je da je cilj vrbovanje pristalica (a društvena klima je povoljna), jer ono što mnogi od njih ne mogu izjaviti pod imenom i prezimenom mogu bez cenzure putem svojih foruma. Ovo je posebno važno od kad su organi gonjenja počeli da sistematski prate aktivnost desno-ekstremističkih organizacija. Već je pomenuto da je Okružni sud u Novom Sadu 2006. godine osudio četiri pripadnika neregistrovane neonacističke organizacije Nacionalni stroj na bezuslovne zatvorske kazne i još njih jedanaest na uslovne zatvorske kazne. Skupština Vojvodine je izdala deklaraciju povodom djelovanja neonacista, a Odbor za bezbednost skupštine Srbije je 17. 06. 2006. godine jednoglasno usvojio informaciju bezbednosno-informativne agencije u kojoj stoji da su ove organizacije pod paskom «svih organa bezbednosti u Srbiji». A pomenuto elitno odeljenje beogradske policije se bavi praćenjem djelatnosti neonacističkih i

¹⁹Centar za proučavanje informacionih tehnologija (CePIT) Beogradske otvorene škole, radio je tokom juna i jula 2006. godine analizu upotrebe interneta u Srbiji. Zaključak je da u Srbiji postoji 1.500.000 korisnika, odnosno 24% populacije.

desno-ekstremističkih grupa. Ne čudi stoga što se na posmatranim sajtovima govori o «izdajničkoj Vladi Tadić-Koštunica».

Desno-ekstremističke organizacije se linkuju međusobno (Obraz, Dveri, Deca Srbije i Komentar forum, a sa druge strane Stormfront, Rasonalisti i Krv i čast), a to upućuje (što se tiče prve grupe) na saradnju organizacija, npr. stvaranje Srpske mreže koja trenutno broji 20 organizacija. Pitanje je koliko se razlikuju ova dva bloka «hrišćanske» i «arijevske» retorike, posebno kada se ima u vidu direktna podrška koju je organizacija Obraz dala u saopštenju povodom hapšenja pripadnika NS. U jednoj stranjoj studiji ovo pitanje je razmatrano kao odnos između soft-core i hard-core organizacija. Naime, autori su proučavali 157 ekstremističkih web sajtova u Americi. Oni smatraju da određen broj organizacija sa sajtovima mekšeg sadržaja ima ulogu u regrutovanju novih članova na putu ka ekstremnijim organizacijama kao što su *Neo-Nazi*, *Ku Klux Klan* ili *White Nationalist*. Pored toga njihov zaključak je da Internet omogućava kreiranje jedne internacionalne virtuelne ekstremističke organizacije (teza koju potvrđuje njihov uzorak, a to je da dvije trećine linkova su bile internacionalni sajtovi). U ovom radu moja pretpostavka je da dva pomenuta bloka i nisu u odnosu animoziteta. Dveri tvrde da ne saraduju sa ekstremnim Stormrontom; u Obrazu kažu da postoje neki elementi zajedničkog djelovanja (oni ustvari ne poriču decidno saradnju sa njima) samo im ne odgovara medijski loša reputacija. Drugim riječima, neonacisti i otvoreni rasisti kompromituju ostale desno-ekstremističke organizacije.

U ovom dijelu analiziraću ono što je J.Byford naveo u svom djelu «Poricanje i potiskivanje antisemitizma» kao simboličko nasilje. Retorička dinamika, kojom se teže marginalizovati vrijednosti, ciljevi, simboli i društvena pozicija neke grupe. Polazeći sa stanovništva politike identiteta taj proces je upravo potreban onom Prvom («Prvi» je subjekat koji je u opoziciji sa svojim objektom tj. Drugim i koji aktivno teži da ga zadrži u tom položaju, jer kako navodi Simon de Bovoar (Simone de Beauvoir) Biće sebe nikad spontano ne postavlja kao nebitno) da potvrdi sopstvenu egzistenciju i interese.

3.1. Homofobija

Svetska zdravstvena organizacija je 17. maja 1990. godine zvanično uklonila homoseksualnost sa liste mentalnih bolesti. A nakon 15. godina na isti datum obilježava se međunarodni dan protiv homofobije. U Srbiji se tog dana 2005. oglasila grupa za lezbejska ljudska prava – Labris, zahtijevajući od Srpskog lekarskog društva i Udruženja neuropsihijatarata Jugoslavije, da javno potvrde odluku koja je donijeta na višoj instanci. U saopštenju ove organizacije upozoreno je na sve veći broj slučajeva nasilja nad istopolno orjentisanim osobama i na odgovornost cijelog društva.

U ovom dijelu kritika LGBT populacije se odnosi na ono što je i «standardna homofobija». Kada to kažem, mislim na neko sumarno vidjenje ove grupe, sa svim uobičajenim homofobičnim stavovima i opaskama. Međutim, ta «standardna» ili uobičajena predstava nikad ne postoji izolovano, van konteksta, već je uglavnom dio cjelokupne ideologije onih koji je propagiraju. Ona dobija poseban karakter kada se analizira npr. u kontekstu nacionalne glorifikacije, a poseban u okviru rasističke kritike. Ova vrsta homofobije se javlja u istoj formi izražavanja i među ostalom, tj. hetero populacijom. Homofobični mogu biti i levičari, anarhisti i oni koji zastupaju liberalne vrijednosti, a naravno ne treba zanemariti i one homoseksualne osobe koje takođe izražavaju homofobiju. Često sam se u razgovorima sa ovom populacijom susretala sa npr. izjavama lezbejki kojima su peder²⁰ ili trans osobe «smiješni», «odvratni». Homoseksualni identitet kao takav bilo bi teško pozitivno definisati, jer činjenica je da se radi o heterogenoj populaciji (ali u slučaju homofobije ili transfobije ili bifobije kod LGBT osoba postoji jedna razlika. Identitet se najlakše definiše u protivstavu, pa su LGBT osobe one koje su NE-LGBT osobe. Vrlo često je identitet stvar životnije važnosti, usled društvene represije i/ili nemogućnosti da osoba prihvati svoj identitet. U stručnoj literaturi se taj sindrom naziva «internalizovana homofobija» ili autohomofobija).

Homofobija desnih ekstremista znači ima opšti karakter. Ali ima i nešto što je razlikuje. U pitanju je ono što je posebno upadljivo, a to je stepen diskriminacije i nasilja. Ova i ostale specifičnosti homofobije desnih ekstremista biće posebno

²⁰ Termin može legitimno da se koristi kada neko ima namjeru da ga reafirmiše, tj. da ga oslobodi negativnog značenja, pežorativnog. Pa ista stvar je učinjena i sa pojmom «lezbejka», jer kvazimedicijski termin «homoseksualka» je sterilan i nije ušao u upotrebu. Na sličan način je i termin «lezbijka», propisan kao pravilan, izašao iz upotrebe jer jednostavno nije korišćen. Norma je postala izbor na samoimenovanje.

analizirane u okviru ostalih kritika. Ali prije nego što navedem koji su to izrazi, kakva slika je u pitanju, reći ću nešto o teorijama o homofobiji.

Georg Weinberg je 1972. god. skovao i popularisao termin homofobija. Homofobija se prema njemu «javlja kao netrpeljivost usmerena prema određenoj grupi ljudi. Ona neizbežno vodi ka preziranju ovih ljudi i lošem ophođanju prema njima» [Navedeno prema: www.gaysebia.com, preuzeto sa sajta 3.07.2007]. Ovaj pojam takođe znači i strah koji osjećaju hetero osobe kada se nađu u blizini homoseksualaca. Međutim neki teoretičari su smatrali da upravo zbog sufiksa –fobija, postoji opasnost da se počinioци diskriminacije opravdaju, da se predstave kao žrtve koje pate od nekog iracionalnog sindroma. Ali druga struja je to ocijenila kao pogrešno zaključivanje. Jer, kada je neko fobičan on ili ona obično (ali ne nužno) osjećaju anksioznost povodom toga, i njihovo funkcionisanje u društvu je u manjoj ili većoj mjeri otežano. A to očigledno nije slučaj sa homofobima, jer oni upravo potvrđuju svoju pripadnost grupi, lojalnost ili privid «muškosti» tako što ne odstupaju od pravila. A ako nisu homofobični mogu postati i sumnjivi. Ovo je opet potvrda priče da se građenje identiteta neke grupe odvija u opoziji i isključivanju onog različitog Drugog. Neka socio-psihološka istraživanja pokazuju da je stepen homofobije srazmjern intezitetu kontakata koje osoba kroz život ima sa gejevima i lezbejkama. Američka psihološka asocijacija smatra da je negativan odnos prema gejevima i lezbejkama baziran na predrasudama, a ne na stvarnom iskustvu. Neposredno iskustvo je bitno, jer i neki prvi kontakti često odrede dalje predstave. Smatra se da su te osobe najčešće autoritarne, često odlaze u crkvu, imaju tradicionalne i restriktivne stavove prema polnim ulogama i osjećaju krivicu zbog seksualnosti [Herek, 1984, str. 42].

Pojam koji se takođe koristi kada se pominje homofobija, jeste heteroseksizam. Označava vjerovanje da je heteroseksualnost jedini tip polnog odnosa koji ljudi imaju ili bi trebalo da imaju. Shvatanje koje je institucionalizovano u društvu, kroz zakone, običaje i simboličke predstave. Kao takav već je «normiran» u Starom zavjetu, a o problemu istog u zapadnom društvu pisala je pomenuta teoretičarka Teresa de Lauretis.


Homofobija desnih ekstremista (kao i ona «standardna») uključuje značenja kao što su: bolest, grijeh, kriminal, emotivni poremećaji, nemoral, neprirodnost, opsjednutost seksom, prenaglašavanje uticaja homoseksualnih lobija do nerealnih granica itd. Sada ću se posebno osvrnuti na pojedinačne sajtove njihovih organizacija,

u namjeri da predstavim na koji način su pojedini diskriminirajući izrazi predstavljeni, i u tom smislu koja je razlika između pojedinih organizacija.


Srpski Internet parlament, tj. Komentar forum, u uzorku materijala koji sam odabrala, bavi se temama gej parade i pobjede Marije Šerifović na Evroziji. Najdominantnije je tumačenje homoseksualnosti kao bolesti (kao nastranost, devijacija, izopačenost ili). Njih bi trebalo liječiti jer «ima jadnika koji su zbog pogrešne kombinacije hormona» ne baš sami krivi. Ovo je inače najblaža verzija diskriminacije osude ne-heteroseksualnog koja se može naći u bilo čijoj homofobičnoj predstavi, pa i među desnim ekstremistima. Nešto sličan izraz, ali samo u jednom autorskom tekstu (u pitanju je Mladen Stevanović «Društveni aspekti homoseksualizma») nalazimo u saopštenju Pokreta za život. Kaže se da homoseksualni pokret ima svoju razrađenu taktiku: prvo tolerancija, zatim saosjećanje i na kraju afirmacija. Gej pokret se predstavlja kao «pokušaj proširivanja korpusa ljudskih prava», kao kulturna revolucija. Opasnost i leži baš u ovim homoseksualcima, koji su od svoje seksualne orijentacije stvorili ideologiju (tj. afirmaciju svojih prava), dok postoje oni koji «ne ispoljavaju ni javno ni privatno svoje sklonosti i žive disciplinovano i čestito, boreći se sa svojim strastima». Priređivači ove deklaracije takođe shvataju homoseksualnost kao bolest i grijeh. Njihova parola je «razumevanje i saosećanje –DA, afirmacija – NE!». Ali ako se ovo uporedi sa zvaničnom prezentacijom Pokreta za život na sajtu Dveri onda su njihovi stavovi primjetno blaži. Kada sam u odeljku opisa desno-ekstremističkih organizacija pomenula da se Dveri zalažu za biološki i duhovni preporod srpskog naroda, onda to u saopštenju Pokreta za život dobija istrebljivački karakter. Oni se zalažu za promociju «kulture života», tj. svetinje braka, zdrave porodice, a sa tim u vezi se bore protiv «kulture smrti: veštačkih prekida trudnoće, savremenog seksualnog obrazovanja i pornografije, narkomanije i drugih novih oblika zavisnosti, homoseksualizma, eutanazije, kloniranja». Tretirajući homoseksualnost kao socijalni poremećaj (svrstan je u grupu istih, a i Dveri ne insistiraju na rasističkom konceptu «genetskog») aludira se na to da je u pitanju izbor individue i da se on kao takav može i mora promijeniti. Odgovornost se prebacuje na osobe koje kao da šetaju kroz život birajući svoje identitete i samim tim oni svjesno narušavaju prirodni poredak, tj. poredak heteroseksualnih normi. Seksualne vrijednosti i norme shvataju se kao dio zagovaranog šireg društvenog poretka («autentična pravoslavno-nacionalna» kultura). U skladu sa ovim Dveri propagiraju takvu vrstu borbe koja «podrazumeva pokušaj

njihovog iskorenjivanja» i to putem jačanja hrišćanskih vrlina kojima se «najefikasnije i najtrajnije ove duševne i telesne nemani mogu saseći u korenu». Zaključak je da ova organizacija ima u svojoj ideologiji (nevažno što je ona pod plaštom hrišćanske etike) elemente koje nalazimo i kod NS i kod Rasonalista i kod svih fašističkih varijacija. U čemu je razlika između eugenskog programa NS, nacističke mržnje prema homoseksualcima i ove hrišćanske varijante!? Razliku definitivno ne čini to što se Dveri ne ponose bojom svoje kože, jer potrebno je analizirati efekte, konačne rezultate tih dveju ideologija. Za jedne, treba ih iskorijeniti jer su rasno štetni, a za druge jer odstupaju od hrišćanstva (u skladu sa hrišćanskom etikom «voleti svoje neprijatelje», Dveri pružaju šansu samo onima koji su spremni da se «leče od ove bolesti»).

Sa druge strane rasprava o «bolesti pederastije» se drugačije tretira među članovima foruma Rasonalista i Stormfronta. «Bolje sprečiti nego lečiti» je parola na forumu Rasonalista. Takođe se negira homoseksualnost kao socijalni poremećaj, već je u skladu sa njihovom ideologijom akcenat na genetskim, urođenim poremećajem (najčešće, ali ima raznih tumačenja, posebno kada je forum Stormfronta u pitanju). U programu NS stoji da su rasne osobine nepromenjive. To važi i za pojedinca: jednom gej uvijek gej. Pa konsekvence koje oni izvlače su: rasno druge azilirati (logori), ne-heteroseksualne ubiti. Razlike u karakteru kritike proizvodi i razlike u količini nasilja. Ovaj post je sa Stormfronta:

mpkByk Ветеран	□Послао: Сре Јун 01, 2005 12:33 рт Наслов:	
Придружио: 09 Мар 2005 Порукe: 717 Локација: земља СРБИНОВА	<p>Педерастија је болест, и то се неморе љечити. обољевају сви народи и сав колорит на земљи, стога ради спријечавања заразе и чувања чистог гена , дотичне дегенерике једноставно дезинтегрисати (да нестану тотално, јербо неко море да их колонира).</p> <p>еее пусте жеље, пусти снови</p> <p>Него није толико битно дали ће сад у јулу бит парада, или неће. Треба се вазда припремати и бити организован, јербо они гајеви су поган и ако покушају да направе нови педербал биће уз велику помоћ иностраних болесних наказа и доста пара. А и ови наши бајни политичари ради дупеувлакачког синдрома према европи , залагаћесе за тај сегмент демократије.</p> <p>СВЕ НАМ УЗЕТ МОГУ АЛ ДУШУ НЕ МОГУ</p> <p>molimo se za Kosovo ravno. molimo se da ne okasnimo</p>	

Interesantan je jedan post sa Komentar foruma koji je generalno tipičan za stereotipe, pa i u ovom slučaju:

Black George Посланик	Послао: Пет Дец 12, 2003 12:44 pm Наслов:	
Придружио: 02 Јан 2003 Поруке: 61	Ne reagujem impulsivno, samo se secam kako je bilo pre par godina. Ne radujem se sto ce biti nasilja na ulicama ali ako pederi izadju na ulice nasilja ce biti. Samo sam konstatovao cinjenicu koju svi znaju. Moj licni stav je da ih treba spreciti da defiluju gradom po svaku cenu. To jeste prljav posao, ali mora da se uradi. Bolje spreciti nego leciti.	

Između ova dva komentara postoji razlika u stepenu nasilja. Prvi autor zahtijeva fizičko ubijanje gej osoba u svakom slučaju, dok drugi traži samo nasilje (ne nužno i ubijanje) i to samo u slučaju javnog ispoljavanja jednog ličnog svojstva (ne-heteroseksualnosti). Nasilje se opravdava onim što je J.Byford nazvao «ekstremne formulacije». U pitanju je retorička strategija korišćenjem izraza kao što su «svi», «svako», «uvijek». Pojedinaц opravdava svoje postupke na osnovu pripadanja kolektivu koji navodno razmišlja isto.

Ostale tipične predrasude javljaju se podjednako na svim sajtovima i forumima. Navodim one koje se ponavljaju:

- homoseksualnost razara porodicu i «svetinju braka», «jer samo odnosi između žene i muškarca mogu da urode plodom». Stav se propagira u funkciji zagovaranja konzervativnog uređenja društva zasnovanog na represivnoj konzervativnoj porodici (homoseksualnost se tjera u ilegalu). Ova ideologija crpi svoju snagu iz neosporne činjenice da samo heteroseksualni kontakt može da rodi dijete, ali ta činjenica se instrumentalizuje. Religija je prisvaja kao najjači adut «prirodnosti» («Plodite se i množite se i napunite zemlju»). Funkcija navedenog stava je i etnički motivisana («da ne izumremo kao nacija»).

- Homoseksualci su ustvari sebični i samoživi pojedinci koji vide seksualnost odvojenu od roditeljstva. Oni se ustvari prepuštaju hedonizmu seksa, ne mareći za porodicu i svoju naciju. Činjenica da mnoge LGBT osobe žele porodicu je apsolutno isključena, jer to i nije «porodica».

- u slučaju tolerisanja doći će «do nastranih brakova i usvajanja dece». S tim u vezi postoji strah da će homoseksualci dobiti toliko privilegija («imaće svoje lokale, sportske klubove, agencije...») i time će onda biti diskriminisani heteroseksualci. Obrazloženje koje se iznosi je neuvjerljivo, jer liči na logiku nacionalizma. Nacionalizam je aristokratizam sirotinje, pa je i osuda homoseksualnosti svojevrsan

aristokratizam neostvarenih po principu: «Ako sam ekonomski ili politički deprivilegovan, bar sam heteroseksualan».

- «...nek čuvaju svoj poremećaj za sebe, a nas neka ostave na miru». Ovo je bilo vezano za gej paradu i smatra se nekom vrstom kompromisa ili ustupka koji se čini. Često se nagovještava da ako se prekrši taj nametnuti ugovor, doći će do nasilja.

- izraz «gay» koji na engleskom znači «vedar, veseo», homoseksualci su izmislili da bi obmanuli i sebe i javnost o sopstvenoj seksualnoj abnormalnosti i umoboliji.

-jedan od najvećih problema homoseksualca je njihova usamljenost i napuštenost.

- njihovo ponašanje je povezano sa zločinom, upotrebom narkotika, nagonom za navodno neprirodnim seksom (sadmazohizam, vezivanje, promiskuitet, analni seks i sl.).

- oni su toliko ojačali da imaju svoj lobi širom svijeta kao npr. u modnoj industriji. Onda se to tumači kao poremećaj iz ranog djetinjstva, jer koji «muškarac od malena gaji strast prema ženskim haljinama».

- na forumu Rasonalista, u raspravi o feminizmu kaže se da «umesto pokreta za prava pametnih žena imamo pokret za iživljavanje bolesnih lezbejki».

- postoji stalno povezivanje feministkinja, lezbejki sa narkomanima, koji zajednički organizuju proteste. Zanimljiv je doživljaj neprijatelja, jer očigledno je da je autor neobaviješten najblaže rečeno i da se boji ekstatičnog doživljaja svijeta (narkotici). Treba mu zdrava malograđanska «trezvenost».

- homoseksualci imaju slabije zdravlje tj. skloniji su polno prenosivim bolestima. I njihovo mentalno zdravlje je lošije o čemu svjedoči veliki broj samoubistava među ovom populacijom.

Ova mješavina instrumentalizovanih istina i neistina je ključ za ideološku upotrebu LGBT populacije od strane desnih ekstremista.

Pojmovi gay, trans, za desne ekstremiste su suviše mistifikovani, druga stvarnost. Kao takvi podložni su pripisivanju svih mogućih atributa i teorija, i moguće ih je ubaciti u bilo koji kontekst. Ovdje, kao i kod ostale homofobične populacije, neznanje, nedostatak iskustva sa ovom populacijom pojačava diskriminaciju.

3.2. Etničke kritike

U svim postsocijalističkim zemljama tekao je proces šovinizacije, kao «alternativa» komunizmu. U nekim državama dramatičnije nego u drugim, zavisno od karaktera prethodnog režima, etničkog sastava zemlje i spoljno-političkih okolnosti. Ako pogledamo Jugoslaviju, na taj proces se nakalemio građanski rat i secesionizam, koji je upravo zbog toga doveo do ekstrema taj nacionalizam. Kako navodi Kuljić, ta vrsta «kolektivnog identiteta» je prosto postala funkcionalna i poželjna, i u tom toku događanja fašisti su «od izdajnika postali dio patriotskih snaga». Zato kao logični efekti, u Srbiji i dalje djeluju neonacističke organizacije, ne primjenjuje se zakon o lustraciji i mladi ljudi ne pokazuju afinitet ka liberalnim vrijednostima (onog iz korpusa ljudskih prava). Ovo je povezano i sa socijalnim problemima inače u Njemačkoj ne bi bilo nacizma.

Kritika LGBT populacije nije samo dio cjelokupne ideologije desnog ekstremizma. Ona je uzeta i kao koristan instrument za razvrstavanje ostale kritike bilo po nacionalnoj, vjerskoj ili etničkoj osnovi. Ne diskriminišu se samo pojedinci, čak i ako se opaske odnose samo na njih, već se uvijek cilja na grupu. Pogled na svijet i retorika desnih ekstremista se sastoji od kolektivnih predstava. Individualnost «običnog», «nevidljivog» čovjeka ne postoji, osim ako nije u pitanju harizmatički vođa. Potpuno razvijen desni ekstremizam podrazumijeva osudu parlamentarizma i otvorenu afirmaciju Firer-principa, kao u slučaju programa Nacionalnog stroja.

Skomi
Гост

Послао: Сре Јан 28, 2004 2:05 рм Наслов:



Ја лично доживљавам те педере као агресивне заговорнике нечег потпуно одвратног и антицивизацијског. Тиме што пропагирају вредности (тј. циљеве) који се противе афирмацији људског духа себе су сврстали у моје непријатеље. На сличан начин шиптари нападају оно што је од мене неодвојиво - мој народ, културу, духовне и традицијске вредности без којих ја свакако не бих био ово што јесам (а себе волим једнако као што волим и свој народ). Борећи се за чистоћу заједнице (физичку, интелектуалну, моралну, естетску и духовну), ми се боримо за чистоту свог бића и обрнуто. У том смислу, не правим разлику између шиптара, педера, наркомана, криминалаца, силеџија, секташа или титоиста. Сви они, на свој начин, представљају извор сметње стварању здравог животног простора, оног који омогућава испољавање свих личносних квалитета сваког од нас. Не постати посебан (не остварити своју личност), утопити се у масу (изопачену заједницу - друштво - збир, скуп(штина) свега и свачега), изгубити душу, интегритет, своје ја - има ли нечег страшнијег? Начин на који ћемо се борити против ових пошаста јесте посебан проблем. За почетак, добро је да се сложимо око тога да су ствари које сам побројао оно против чега треба устати.



Поздрав свим десничарима (СИП-овци се подразумевају)!

[Komentar forum, preuzeto sa sajta 28.juna 2007].

Etnička kritika u osnovi je glorifikacija sopstvene nacije uz odsustvo bilo kakve kritičnosti, koja se uvijek određuje kroz poređenje sa drugim. To «drugo» može biti apstraktno, neizgovoreno, kao npr. u programu Dveri («Mi ne mrzimo druge, nego volimo svoje, mi ne napadamo druge, nego branimo svoje»), ali i tada patriotizam nije u stanju da se odredi samo u odnosu na sebe, jer on kao takav onda ne bi ni postojao. Ali materijala za ovakve tvrdnje ne fali, jer desničari se i ne trude previše da prečute identitet Drugih. Mrze «jevreje», «šiptare, ustaške poturice, judeomasonske lihvare», «muslimane».(imena etničkih grupa naravno pišu malim slovima).

Tako, kao najveći «rasadnici pederskih brigada» nabrajaju se plemićke loze, engleski i holandski dvor i kruna, američki univerziteti Oksford i Kembridž. Rumuni se «ponižavaju» zbog izjave njihovog predsednika da bi netolerancija prema LGBT populaciji unazadila razvoj zemlje. Zaključuje se da je država «nenormalnija» što je bliža EU. [Komentar forum, preuzeto sa sajta 28.jun.2007]. Jedan član objašnjava kako u Srbiji, među desničarima, levičarima i ostalim «idejno-filozofskim papazjanijama» postoji duboko usađena griža savjesti. On racionalizuje svoju nasilnu retoriku kao odbranu od onih koji navodno manipulišu njegovim osjećajem krivice: «Braćo Srbi, mi ne treba NIKOM da se pravdamo zato što želimo da istrebimo pedere, što želimo da vratimo srpsko Kosovo, što želimo da ujedinito srpske zemlje».

Povodom komentara o pobjedi Marije Šerifović bile su razne dileme. Nacionalisti koji negiraju da je ona lezbejka i Romkinja, već je Srpkinja malo tamnije puti. A onda oduševljenje «porazom» Hrvata (koji se opet teže «osramotiti», u percepciji ultradesničara, kroz opaske da se Hrvati «dobro snalaze u navali homoseksualizma» jer imaju kao razvijen «gej turizam») i skandaloznim nastupom direktora A. Tijanića na RTS-u :

Vid Посланик	Послао: Уто Мај 15, 2007 12:08 ам Наслов:	
	Хе, хе, а Хрвати имали вечерас емисију о Евросонгу, све са великосрпским заверама и осталим теоријама којима се објашњава наша победа и њихов неулазак у финале. А Тијанић дошао пијан или луд у студио РТС-а код Ковачевићке, најенавао се кеве поменутиим Хрватима и на крају лупио шаком о сто (буквално!) када му је Хрустановићка нешто опонирала.	
Придружио: 31 Дејц 2002 Поруке: 2723 Локација:		

Zatim, rasprava na istu temu uključuje Dance koji su «pederi-transvestiti», «deбилne Ukraјince i feminizirane Francuзе», koji se često pojavljuju na evroviziji, a osim njih, ne može se vidjeti ništa što je više «nakaradnije od naših pevača, pevačica i grupa...». Zanimljivo je ovo negiranje i odbrana čistote «naše nacije», jer poznato je da su npr. samo Jelena Karleuša (posebno sa spotovima u kojima se pojavljuju transvestiti) i Marija Šerifović proglašene gay ikonama u Hrvatskoј (na gay sceni naravno).

Najdominantnija diskriminacija po etničkoј osnovi je, kao i u prethodnom poglavlju, ona koja homoseksualizam imenuje kao «odvratnu i bolesnu Jevrejsku propagandu», nastalu ekspanzijom «judeo-MTV kulture» (Rasonalisti forum). Isto je i na Stormfrontu, gdje je naslov teme na forumu «Još priјavlјija Jevrejska GEJ propaganda». Smatra se da je čitava jevrejska kultura zasnovana na homoseksualizmu: «Upitajte bilo kog jevreја šta misli o tome i svaki će vam reći da nema ništa protiv». Dok drugi član «sumnja» u ovu tvrdnju, jer ne misli da su Jevreји «borci za prava pedera». Njihov prikriveni cilj je ustvari degenerisanje naroda u čijoj državi žive.

Navedeni prikazi se uvijek svode na tehniku crno-bijelog prikazivanja: megalomanija sopstvene grupe i njenih interesa, koja nužno vodi unižavanju i diskriminaciji drugih zajednica i njihovih kultura. Upadljivo je iznošenje primjera i obrazloženja oprečnih onima koji su istiniti. Jevreји su u Starom zavjetu prvi uveli striktnu zabranu homoseksualnosti («Ko obleži muškarca kao ženu, da se pogubi») u svom uspjelom pokušaju da zasnuju monoteističku religiju, nespoјivu sa ekstatičnom religioznošću.



3.3. Anti-zapadnjačke kritike

Osnovu globalnog imperijalističkog kapitalizma činila je kolonizacija. Nekadašnja opozicija između metropole i osvajanih kolonizovanih zemalja, sada je drugačijeg karaktera. Slavoj Žižek to opisuje kao odnos između između globalnih kompanija koje «presecaju pupčanu vrpcu kojom su bile vezane za majku-naciju» i

država koje treba «kolonizovati» [Žižek, preuzeto sa sajta 2. jun.2007]. Pri čemu mijenja uobičajeno značenje pojma kolonizacija. On kaže kako je upravo to ono što nervira današnje političare desničare, jer multinacionalisti (kapitalisti) imaju gotovo podjednak odnos prema svim teritorijama koje su njihovo potencijalno tržište. Oni dolaze na njih, proučavaju pažljivo njihovu kulturu, njihove običaje, izražavaju «poštovanje» prema njima. Tako da u osnovi logike globalnog kapitalizma jeste upravo multikulturalizam. Ovakav stav već je pomenut kod Kuljića, s tom razlikom što Žižek razobličava karakter onoga što se smatra pozitivnom stranom globalizacije. Za ovog autora borba za kulturne razlike, prava gej, lezbejskih i etničkih manjina, samo je pogrešno (što je ujedno i paradoks) usmjerena kritička energija, jer samu bazu kapitalističkog sistema ostavlja netaknutu. Ovo je pronicljivo shvatanje, i ne bih ga negirala, samo što zaključak koji slijedi nije toliko negativan kao kod autora. Čak i ako poštovanje pluralizma kultura, životnih stilova, orijentacija i jeste izdanak kapitalističkog osvajanja novih zemalja (preciznije, to je izdanak prosvjetiteljske racionalističke filozofije 18. vijeka, koju jeste iznjedrio kapitalizam ali koju je kapitalizam i gušio, npr. preko fašizma) on sa sobom svakako nosi svoj potencijal. Fuko je to npr. shvatao kao postojanje društva koje kao i svako ima svoja ograničenja i stege, samo je pitanje do koje granice. Poželjan je onaj sistem koji individuama dozvoljava da ta unutrašnja ograničenja preoblikuju. Ako nema te mogućnosti i slobode tada govorimo o netolerantnom, represivnom društvu. Fuko je govorio prvenstveno misleći na gej pokret, ali analizirajući taj problem u širem kontekstu.

U Srbiji ne postoji ni zakonska regulativa, a ni svijest građana/ki na osnovu čega bi mogli govoriti o mogućnosti borbe za priznavanje različitosti i «marginalnih» identiteta. Najekstremniji otpor pružaju ultradesničari (partije, grupe, pojedinci). Tako, u izjavama desnih ekstremista pojam «tolerancija» uvijek nailazi na negodovanje. Ona je opasna, sumnjiva, povezuje se sa «dekadentnim» vrijednostima Zapada. To je nešto što «nije naše», ne pripada «našem» istorijskom nasleđu i kao takvo već je žigosano. «Pederi» su uvezeni, kao uostalom i sve «bolesti», kojima se teži razoriti srpsko društvo. Sledeće izjave su sa Komentar foruma:

- «Po njima Pederi = Demokratia...zar treba oni da mi se šetaju mojom Srbijom. TO kod nas braćo nikad nije bilo. Kakva ljudska prava, neka idu van naše zemlje pa neka se bore za to...mi nismo bolesnici».

<p>kameni Члан</p>  <p>Придружио: 19 Мар 2003 Поруке: 34 Локација: bejrut</p>	<p>Послао: Пет Дец 12, 2003 6:12 pm Наслов: </p> <p>Oni mogu da vode svoju politiku i kuci.Nema potrebe za eksponiranjem na ulicama.Dok neko ne pogine oni se nece smiriti.Sto se tice raznih naziva za srbe,povodom ponasanja(divljaci,bez kulture...) u ovom slucaju ne bih se bunio,zbog nadimaka.A i dokle da gledamo sta drugi pricaju za nas?Ako imamo neke svoje vekovne osobine i kodekse,zasto da ih menjamo?Da bi usli u evropu? Sto se tice liberala,i njihove ponude,samo jos da ubace pedere i imacemo sve,zemaljske,oblike zivota u parlamentu...</p>
---	---

- Razmišljajući o porijeklu homoseksualnosti, jedna članica foruma opisuje svoja iskustva iz Holandije. Tamo, kao i u svim protestanskim zemljama, ljudi su navodno suzdržani u emocijama i temperamentu. I kada se primijeti bliskost između dvije osobe, onda se to automatski proglašava intimnošću. Tako da se tu radi o «veštačkoj homoseksualnosti», jer su je ljudi takvom proglasili. A «kod nas» se takvi problemi ne dešavaju jer smo mi prisni u fizičkom kontaktu (tapšanje po ramenu, poljubac pri susretu) i to se smatra normalnim («do određenje granice»), pa i kada se dešava niko to ne percipira kao «nešto drugo».
- «Paradiranje, organizovanje i propagiranje pedera je negativna pojava-oni su 'virus' kojima zapad pokušava da još više razori Srpsko nacionalno biće infiltrirajući među nas-normalne bolesnike koji će se boriti za 'svoja prava', pa će nas onda zapad pre ili kasnije pritiskati da legalizujemo bolesnike i njihova prava...»
- Postoji simbioza gejeva i anifašista (na Komentar forumu niko se direktno ne poziva na arijevske principe, ali na antifašističke parole se reaguje odbrambeno) jer isti se zalažu za materijalizam, egalitarizam, progres, i sve one civilizacijske vrijednosti koje uništavaju «ljudsku dušu». Paradoksalno, ista osoba smatra da je «najsuroviji diktator koje je čovečanstvo dosad upoznalo – svet javnih medijuma».
- Na forumu Deca Srbije, u tekstu «Tranzicija i gubitak identiteta», kritikuje se mondijalizam i neoliberalne vrijednosti koje propagira Amerika i Evropa, a sve u cilju razbijanja patrijarhalne porodice i tradicionalne države. Teži se «velikoj vrednosti individualnog», legalizaciji homoseksualnosti, «forsiraju» se gej filmovi, mladi slušaju «satanističku muziku».

Anti-zapadnjačka kritika (kao i svaka) najžešća je kod Rasonalista i na Stormfrontu. U suštini njihovog antizapadnjaštva je antisemitizam, shvaćen kao judeo-masonska svjetska zavjera. Holivud, zabavna industrija zapada su u rukama masona, gospodara svjetske imperije. Osoba čiji je nick Gebels piše na Stormfrontu:

Још прљавија Јеврејска ГЕЈ пропаганда!!

Ову информацију сам ставио и на теми "Хомосексуалност није генетска!" али видим да нема никаквих одговора па сам хтео да **све вас који мислите и не мислите својом главом** упознам са овом **ГЛОБАЛНОМ** претњом.

Ви који не мислите својом главом крајње је време, да се пробудите из дубоке ЗОГ коме у коју сте запали и почнете да размишљате и видите ко вам је највећи и вечити непријатељ, и да кренете заједно са нама у одлучну борбу против "њега" свим силама и средствима која су вам на располагању, јер то вам је легитимно и природно право које вам не може нико ускратити!!!!!!

О коријенима српске завјереничке културе пише Byford [Теорија завере- Србија против „новог светског поретка“], анализирајући дјелатност Лјотићевског покрета Збор и његову везу са дјелом и личношћу Н.Велимировића. «...'problemi' српског друштва који су се приписали продору западних либерелних вредности и социјалистичких идеја уčitани су у идеју о глобалној јевреској, комунистичкој или масонској завери. С тим у вези треба посебно нагласити да је издавачка делатност Збора како пре тако и за време рата, производила само језгро српске завјереничке културе. Српски народ у канџама Јевреја, Јевреји у Србији, као и списи самог Лјотића, и данас су обавезна „лектира“ српских антисемита“ [Byford,2006,str. 154]. Не чуди што су класични нацисти проганјали Јевреје и масоне: и једна и друга група су битно интернационалне. Јевреји нису имали своју државу и били су фактички државотворни народ наднационалне Аустро-Угарске. Неонацисти ово преузимају иако је то идеолошко наслеђе прошлости, јер данас постоји држава Израел.

Национална одбрана се може објаснити не само као одбрана cjelokupnog идеолошког садржаја ultra- деснићара. У питању је и одбрана сопственог идентитета кроз идентитет нације по принципу: ако је моја земља поносна и здрава, онда сам и ја. «Нјима треба ставити до знања да наша Србија није земља педера и леzбејки и да то НИКАДА неће бити толерисано. Чак је и црква против тога. Србија је поносна земља у

kojoj nema mesta za bolestne ljude a Beograd mora da ostane grad dosledan svoje istorije. Samo zato što se u Berlinu to radi, ne znači da treba da se radi i kod nas. Čovek mora imati neku granicu, koje će se uvek pridržavati» [Komentar forum, 12.jun.2007].

3.4. Vjerske kritike

Proslava Međunarodnog dana ponosa lezbejki i gej muškaraca 30. juna 2001.godine, odigrala se prema scenariju hiljadu pripadnika ultradesnih i fašističkih grupacija: Obraz, navijači «Rada» i «Crvene zvezde», pripadnici Srpske pravoslavne crkve «Svetosavska omladina» među kojima i sveštenik Žarko Gavrilović. Akteri su dali izjave za televiziju B92, tako da su u arhivu ušli i homofobični komentari pravoslavnih vjernika koji se poklapaju sa sadržajima koje nalazimo na njihovim internet prezentacijama.

Reporteru B92 članovi Obraza su objasnili da su se okupili da spriječe «nemoral» i «pojavu lezbejstva», jer «Bog nije stvorio Adama i Stevu, nego Adama i Evu». Sveštenik Ž.Gavrilović: «To je protivno božjem planu i celoj našoj istoriji i kulturi-to je nastranost koju treba osuditi i koju treba lečiti. Ja sam ovde da mirno protestujem, ja ne znam da li životinja tako nešto može da radi? Bog im je dao te organe koje oni žele da zloupotrebe, prema tome ustajmo protiv tog zla satanskog koje žele neki nazovi intelektualci koji su nažalost u vrhovima vlasti. Mi se nismo borili protiv komunista da bi nam došli satanisti». [Queeria, preuzeto sa sajta 1.jul.2007].

Tumačenje gej parade kao i uopšte homoseksualnosti kao «satanske ideologije» i «lažne religije» je možda najinteresantniji aspekt vjerske kritike od strane desnih ekstremista. Nije samo u pitanju do krajnosti dovedena opasnost od najezde pošasti homoseksualizma ili katastrofična vizija budućnosti kojoj su inače sklони ultadesničari. Asocijacija na satanizam je jasno predstavljena na forumu Deca Srbije, u tekstu «O muželoštvu» autora jeromonaha Nikodima Bogosavljevića. Pored standardnih predstava o sebičnoj civilizaciji i posrnulom čovjeku koji je kao naivno dijete izgubljen i pao u grijeh, i ne zna ko je njegov Tvorac i Spasitelj, navode se

argumenti o tome šta Sveto pismo i crkva kažu o muželošcima.²¹ Na ljestvici vrste grijehova, muželoštvo je iza rukobluda, ženološtva i preljube, a jedino je neprirodniji blud i smrtniji grijeh skotološtvo («Ko bi obležao živinče da se pogubi; ubijte i živinče»). «Logikom» vjernika ostvarivanje legalizovanih brakova za sobom povlači i «vapaj za javno priznavanje prava na incest i sodomiju» a na kraju će i satanisti reći da im je «uskraćeno pravo na slobodne orgijastičke pirove sa prinošenjem ljudskih žrtava demonima». Ono što je u osnovi straha jedne monoteističke religije jeste pojava sekti, pluralizma religijskih grupa. Pretpostvka je da se i ovdje radi o tome, jer kako braniti monopol na svoju religiju ako ne proglašavanjem svojih neprijatelja demonima i satanistima. Znači, da se crkva u ovom slučaju plaši svoje «konkurencije» na «tržištu» religija. Dovođene homoseksualnosti u vezu sa satanizmom čak i ne mora biti izmišljeno sa njihove strane, jer ako su neki označeni «satanisti» i imali svoje orgije, u tim grupama je vjerovatno postojao i homoseksualni odnos (laički tumačim značenje pojma «orgija»).

Homoseksualnost je žigosana u vjerskim dogmama kao ona koja uništava hrišćanstvo, svetu zajednicu braka muškarca i žene koja postoji isključivo radi rađanja. Tako da se svako odstupanje, smatra Mladen Stevanović iz Pokreta za život («Društveni aspekti homoseksualizma»), vidi kao propagiranje kulture smrti. U pitanju je produkt seksualne revolucije gdje se seksualnost vidi kao «sredstvo za postizanje lične satisfakcije». U pitanju je egocentrizam pojedinca, nezdrava ličnost koja skrećući od porodice i braka vodi ka nezdravom društvu.

Pitanje je koliko je u ovim kritikama motivacija dobiti zajednice, a koliko očuvanje crkve kao institucije u polu-sekularizovanom društvu kao što je Srbija. Seksualnost kao samostalni vid postojanja, odvojen od funkcije oplodavanja nacije, ruši pretenzije ove institucije (političke, socijalne, kulturne). Zbog toga su žigosani, prebijani ljudi na Trgu republike. Nasilje dodatno pojačava i predrasuda desnih ekstremista da su LGBT osobe opsjednute seksom. Ta predstava znači seksualnu revoluciju dovedenu do vrhunaca; seksualnost koja razara (samo)disciplinu, red, kontrolu nad tijelom, dovodi do anarhije.

²¹ «Muželožnik», je kalk iz grčkog “arseno-koitos”, koje se danas upotrebljava među homofobnim predstavnicima SPC-a.

3.5. Rasističke kritike


Generalna skupština Savjeta Evrope je proglasila 21. mart kao Međunarodni dan eliminacije svih oblika rasne diskriminacije. Na taj dan su 1960. godine u južnoafričkom gradu Šapervilu, ubijene 69 osobe zbog protestovanja protiv politike Apathejda.

U mnogim zemljama svijeta se u periodu od 17. do 25. marta, taj dan obilježava okupljanjem i apelovanjem brojnih vladinih i nevladinih organizacija, pojedinaca/ki na aktuelne probleme rasizma. U Srbiji su upravo takve manifestacije okidač za agresivne nastupe desno-ekstremističkih pojedinaca i grupa. Kada su osam nevladinih organizacija (Beogradski krug, Centar za kulturnu dekontaminaciju, Fond za humanitarno pravo, Građanske inicijative, Helsinški odbor za ljudska prava, Inicijativa mladih za ljudska prava, YUCOM i Žene u crnom) 21. marta 2005. godine, u okviru «Nedelje borbe protiv fašizma», započeli skup na Trgu Republike, došlo je do incidenata. Okupljenima su upućivane psovke, prevrnut je sto na kome su građani potpisivali peticiju i pocijepana je zastava duginih boja sa slogonom «Peace». Ista godina je kako je već pomenuto u radu, obilježena «pojavljivanjem» i prepoznavanjem Nacionalog stroja kao rasističke organizacije. Naime, dan nakon skupa, jevrejsko groblje je bilo ispisano antisemitskim parolama, prozivanjem televizije B92 kao one koja promoviše «multirasni svetski poredak». Na zgradi kulturnog centra Reks, takođe su se pojavili nacistički grafiti: «Reks promoviše bolest, prljavštinu i nemoral, Srbija Srbima» i «Jevreji, paraziti napolje iz Srbije». To se desilo u noći kada je u tom prostoru odigrana predstava na romskom jeziku. Povezivanje antisemitizma sa mržnjom prema Romima nije proizvoljna kombinacija fašističkih grupacija, jer je u njihovoj percepciji međurasna tolerancija samo još jedna od mondijalističkih (tj. cionističkih) zavjera.

Antiromizam jeste najupadljiviji vid rasne diskriminacije u Srbiji i dešava se na svim nivoima.²² Ovaj rasizam dominira i na desno-ekstremističkim sajtovima organizacija koje analiziram, jer ne samo što ima aktuelnu «domaću» podršku, nego i jaku istorijsku pozadinu (nacističko nasleđe u slučaju NS i Rasonalista).

²² Prema nekim podacima 80% Roma u Srbiji živi u najgorim egzistencijalnim uslovima. U urbanoj sociologiji kod «nas», navodi se kako ta romska naselja ili slamovi imaju različite nazive u pojedinim zemljama. Zvanična definicija u Srbiji je «nehigijenska naselja». Takva definicija se svodi samo na opisivanje fizičkih karakteristika stanovanja Roma, i samim tim reprodukuje društvene nejednakosti, jer negira socijalni aspekt njihove prostorne izolacije i bijede.




Rasna netrpeljivost i mržnja prema Romima teško se povezuje sa savremenim LGBT pokretom. Razlog je marginalizovanost romske populacije, ekstremno siromaštvo i samim tim nevidljivost u kontekstu «urbanih» vrijednosti.²³ Ta vrsta marginalizacije je drugačijeg karaktera od onog koji trpe seksualno različito opredijeljene osobe. Jedna vrsta stigmatizacije može da stvori potpuno brisanje iz javnog života, npr. medijskog, dok se druga vrsta sastoji u stigmatizaciji eksponiranjem. Ali onda u momentu kada jedna osoba prepoznata kao Romkinja «izlazi na scenu», dešava se dovođenje u vezu rase i homoseksualnosti. Govorim o pomenutoj pobjedi M. Šerifović na Evroviziji. Post na Komentar forumu:

<p>Теодул Члан</p> 	<p>Послао: Нед Мај 13, 2007 1:20 ам Наслов: quote</p>
<p>Придружио: 21 Дец 2005 Поруке: 13</p>	<p>Српкиња? 😊 Са очеве стране је туркиња, а са мајчине циганка, тако да... Уосталом, небитно. Ево, од тебе сам сазнао резултате, толико ми је битно то такмичење. Гледао сам неколико песама и нисам могао да верујем својим очима. Транце, педери и лезбаче. У ову последњу групу спада, све су шансе, и "наша" Марија. Јесте видели ону лезбо кореографију? Изваташе је ове око ње, а и оно срце на крају... MTV је оаза благочестивости према Евросонгу. Када се узме у обзир број људи који гледа то смеће, добија се представа о томе колико "власницима злата" вреди ова манифестација у загађивању умова поданика.</p> <p>Једино лепо што сам у тих неколико песама видео су оно Рускиње. Ммммммм... 😊</p> <hr/> <p>«O quam misericors est Deus, Justus et pociens» (Ох, како је Бог милостив, праведан и милосрдан)</p>

Najžešća kritika homoseksualnosti je ona koja ima karakter očuvanja rasne čistote arijevskog naroda koja se proglašava «prirodnim» pravom. A da bi se očувало здравље rase tj. da ne bi došlo do «poremećaja hormona» i «genetskog koda» treba sprovesti akcije koje npr. predlažu Rasonalisti: «A homoseksualizam je u dobrom broju slučajeva genetski poremećaj, mada može da bude i pomodarstvo (naročito ako ga društvo odobrava i stimuliše). A što se tiče na to što se gay 'muškarci' odlučuju na brak, to smatram veoma lošim, bolje je da bolesne gene ne šire dalje. Ja bih ih izolovao, dao bih im teritoriju gde mogu slobodno da se nepare, odvojeno društvo i teritoriju koja je u našem vlasništvu ali pod njihovom kontrolom, tamo bi ubacio nepopravljive lopove i kriminalce i neizlečive narkomane, a mi koji smo zdravi,

²³ Navodim kao kriterijum vidljivosti «urbane» vrijednosti, jer činjenica je da samo veliki gradovi omogućavaju pojavu organizacija koja se zalažu za LGBT prava. To potencijalno znači i ublažavanje represije nad ovom populacijom.

pošteni i trezni bi imali svoju teritoriju. Samo separacija»(navedeno prema forumu rasonalista) Ili predlažu rešenje «klasičnim» putem:

galerivs	Poslao: Sub Maj 12, 2007 4:16 am Naslov:	
	oni kazu da je to genetski defekt, a zna se kako se genetski defekti lece selekcijom	
Pridružio: 01 Dec 2005 Poruke: 3848	Srbija Srbima, Samo Srbima, i Svim Srbima	
		
glasovi : 34		

U takvoj viziji rasno podijeljenog društva konstruiše se hijerarhija. Ona zavisi naravno od socijalno-istorijskog konteksta, pa su Rusi npr. «stvarno Viša Rasa», super nacija u koju se polažu sve nade u borbi protiv homoseksualca. U hijerarhiju su po raznim kriterijumima uključene «zdrave» i «bolesne» rase :

- «Javna je tajna da je bolest pederastija veoma raširena među arapima» (na Komentar forumu)

- Homoseksualnost je tako najraširenija u Americi, zbog ogromnog miješanja rasa, ali Jevreji prednjače u tome, jer da bi očuvali svoje ekonomsko bogatstvo unutar porodice, stupaju u incestuozne odnose. Ovo je vrlo zabavna logika autora sa Komentar foruma. Poenta je izgleda dovesti u vezu Jevreje sa svim ostalim «prirodnim neprijateljima».

- «Metode» koje preporučuju Stormfrontovci ne razlikuju se po stepenu nasilja od rasonalističkih, a one će biti detaljnije prezentovane u poglavlju kvantitavne analize podataka. Njihova kritika homoseksualnosti je takođe u vezi sa očuvanjem i razvojem arijevske krvi. Traži se «plodnost» koja bi obezbijedila budućnost bijeloj rasi:

- «Život naše rase je u utrobi naše naše Bele žene».

- «Zaštita našeg genetskog nasleđa najviše zavisi od Belih Žena. One u sebi nose genetski materijal koji znači budućnost za Belo Potomstvo». Autor ovog posta tvrdi da nacional-socijalizam i šovinizam ne idu zajedno. Glorifikacija žene je u «hitlerovskom maniru».

Nasleđe rasizma desnih ekstremista ne može se kao u slučaju nacionalizma objasniti isključivo bliskom prošlošću srpskog naroda, jer u pitanju mnogo širi

društveni i historijski kontekst. Kako su rasističke organizacije obično uključene u internacionalne, kao Stormfront, relevantne su studije stranih istraživača. Kao objašnjenje može poslužiti američka studija *Styding Hate Crime with the Internet: What Makes Racists Advocate Racial Violence?* iz 2002.godine, koja se bavi temom zločina iz mržnje na Internetu i nasilja na rasnoj osnovi. Ispituju se stepen i specifični motivi rasizma. Njihovi ispitanici (njih 38 koji su odlučili da učestvuju u intervjuima u jednom specifičnom prostoru: *chat rooms*) izražavaju daleko veću bojazan od npr. rasno mješovitih brakova, nego od doseljavanja Crnaca u bjelačke stambene kvartove. Jedan od bitnijih razloga postojanja neonacističkih organizacija je i dostupnost obimne supremacističke literature, koja pothranjuje već postojeće «realistične» argumente o postojanju hijerarhije, ekonomske prijetnje drugih rasa i ostale strahove.

4. MOGUĆNOST PRIMJENE ANALIZE SADRŽAJA EKSTREMISTIČKIH WEB SAJTOVA

U ovom poglavlju namjera je bila predstaviti potpuniju i sistematičniju sliku predstave desno-ekstremističkih organizacija o ne-heteroseksualnoj populaciji. Kako se skoro nijedan argument koji je bio analiziran u radu nije javio bez (in)direktnih poziva na diskriminaciju i nasilje, nužno ih je detaljno predstaviti kvantitativnom metodom analize sadržaja. Kao jedinice analize prebrojavaju se izrazi diskriminacije i parole nasilja (ponuđeni rezultati su sastavljeni ne samo od izraza, već i od naslova raznih tema, komentara i cijelih postova) pojedinačno za svaki sajt. Napominjem da se većina materijala sastoji od odabranih sadržaja sa foruma desno-ekstremističkih organizacija, a da su članovi Obraza najprisutniji na forumu Deca Srbije. To se u relativnosti identiteta u virtuelnom prostoru nikada ne može zaista utvrditi, ali postoji potvrda od strane samog Obraza. Sam način primjene analize sadržaja preuzet je iz američkog istraživanja (*Hate Online: A Content Analysis of Extremist Internet Sites*) izvedenog 2003.godine.

Vemenski period u kojem su prikupljeni analizirani napisi na sajtovima datira najranije od kraja maja mjeseca, završno sa 20.junom 2007 god. Ukupan broj jedinica posmatranja (postovi i pojedinačni komentari) je 184, a ukupan broj posmatranih sajtova je 5. Broj izraza diskriminacije je 168, a broj parola nasilja je 41. U ukupnom broju jedinica posmatranja udio poziva na nasilje (ne brojeći izraze diskriminacije već samo hard-core pozive na ubistvo, fizičko nasilje i/ili protjerivanje iz zemlje) je

20,10% (samo su četiri parole mekšeg sadržaja, tj. odstupaju iz ove kategorije).

Ukupan broj izraza diskriminacije iznosi 91,30%.

Naziv sajta, odnosno najčešće naziv organizacija	<i>Dveri</i>	<i>Deca Srbije forum</i>	<i>Komentar forum</i>	<i>Stormfront</i>	<i>Rasonalisti</i>	Ukupno
Broj jedinica posmatranja	2	5	96	18	63	184
Broj izraza diskriminacije	15	27	43	32	51	168
Broj parola nasilja	2	3	18	3	15	41

Podjela na manje ili više ekstremne izlive nasilja je uslovna, kao i uopšte razlika između pojmova diskriminacija i nasilje. Kriterijum je nužno donekle individualno obojen, jer zavisi od «mog» prijema («možda lakše podnosim batine od psihičkog, verbalnog žigosanja»), a zavisi i od toga ko ga upućuje. Ovo treba naglasiti, jer govorimo o onim grupama koje kada «dikriminišu», za očekivati je da se neće zaustaviti samo na tome.

Rezultate analize ću detaljnije predstaviti predstaviti prema organizacijama, odnosno prema web sajtovima koji su posmatrani. Ovako radim zbog različitosti organizacija o kojoj je ranije bilo riječi.

Rezultati:

Dveri

Izrazi diskriminacije i njihova frekvencija: bolest (3), prezrena manjina, izopačena etika, greh (2), opsjednutost seksom, demonizuju seksualnu aktivnost, degradacija ljudskog tijela, socijalna patologija, opasnost po društvo, devijantne ličnosti, seksualno promiskuitetni, duševne i telesne nemani.

Parole nasilja:

- Jačanjem hrišćanskih vrlina i svetosavskog pogleda na svet najefikasnije i najtrajnije se ove duševne i telesne nemani mogu saseći u korenu.
- ...borba protiv ovih iskušenja podrazumeva pokušaj njihovog iskorenjivanja.


Deca Srbije forum

Izrazi diskriminacije i njihova frekvencija: bolest, pederluk, lažovi, duhovna bolest, pederi (3), patologija, muželoštvo (3), blud, ženološtvo, protivprirodne želje, protivprirodni blud, adžuvani (muželošci), muželoštvo je smrtni greh (2), nasilnici, bogomrsci, hvalisavci, nerazumni, nevjere, neosetljivi, greh, grešnici, pošast našeg društva.


Parole nasilja:

- «Ko bi muškarca obležao kao ženu, učiniše gadnu stvar obojica; da se pogube; krv njihova na njih» (3.Moj.20.13).
- ...poznavši pravdu Božiju, da koji to čine zaslužuju smrt.

mpkByk Poslao: 29.04.2007, 20:03 Naslov: QUOTE



Придружио: 24
Апр 2007
Поруке: 20
Локација: Земља
Srbinova

Ma pederluk je bolest i ljechi se lako , il kakvim glogovim kocem po ledjima, pa udri i udri.
Chuj shta sve nece smisliti da opravdaju pederluk, sada ima i gen, kakvi lazovi. Pederluk je jednostavna duhovna bolest, samo dans je to moderno i pederluk je ushao u vrh vlasti, et malo ima i odje <http://www.tabloid.co.yu/clanak.php?br=126&clanak=14>
A ja sam imao i tu nesrecu da upoznam nekolito bolesnika tije pедера, bash je shugav osjecaj kad si blizu i prichash sas njima, fuj

TAMO GDJE NAS IMA,
NAS NECE BITI,
MI SMO NITI
KOJE VEZU
NERODJENE SA MRTVIMA

Komentar forum

Izrazi diskriminacije i njihova frekvencija: pederi (20), pederčine, lezbača, teški, odvratni bolesnici (2), pederuše, pošast (2), bolesno stanje (2), bolest pederastije, boleština, psihopate, umobolni (2), ljudski otpad, izopačeni, nastrani (2), seksualni poremećaj (3), seksualni devijanti, perverzne osobe (3), oni su virus, zagovaraju nasilje, zagovornici nečeg odvratnog, anticivilizacijskog, mentalni degenerici (2), nakaze, pederbal (3), bratski pederski lobi, isfrustrirani, protivprirodno, potrošači droge i razvrata, muželožnik, pederski aktivisti, muškobanjasta lezbejka.

Parole nasilja:

- Samo direktna akcija...iskoreniće pojavu.
- Ovi su baš rešili da izginu.
- Ne radujem se što će biti nasilja, ali ako pederi izađu na ulice, nasilja će biti...
- Treba ih sprečiti da defiluju gradom po svaku cenu. To jeste prljav posao, ali mora da se uradi. Bolje sprečiti nego lečiti.
- Dok neko ne pogine oni se neće smiriti.
- Ne smemo im dozvoliti da populišu svoj poremećaj.
- ...nek čuvaju svoj poremećaj za sebe.
- Želimo da istrebimo pedere.
- Svrstani su u moje neprijatelje.
- Pravednom silom mora se udariti na ovdašnje homoseksualce.
- ...ako se neko seća gej parade...bio sam u nedoumici koga bih pre tukao.
- Neka idu van naše zemlje...mi nismo bolesnici.
- Ove pedere treba mlatiti na svakom ćošku, a ne samo na paradi.
- ...shvatili su da ne bi baš veselo prošli.²⁴

<p>mpkByk Ветеран</p> <p>Придружио: 09 Мар 2005 Поруке: 717 Локација: земља СРБИНОВА</p>	<p>Послао: Уто Мај 31, 2005 12:42 pm Наслов:</p> <p>quote</p> <p>Ма био не био, треба бити спреман, мислим неко рече да је у јуну али мање више небитно. кад га планирају морамо да спријечимо. јесте да су најавили прошли пут да ће унајмити и обезбјеђење, ајд море бит имаде која будала да чува педерчине, али ипак полиција ће невољно морати да их покуша сачувати. Прошли пут ми пандур лијепо рече: гази стоку и ја би, али морам ради униформе да ко фол браним их, *плавци* су и пустали да их газимо, па онда ко спријече, али кад су дошли надркани *шарени* или тига интервентна, онда је наст'о дернек сас мурију.</p> <p>СВЕ НАМ УЗЕТ МОГУ АЛ ДУШУ НЕ МОГУ</p> <p>molimo se za Kosovo ravno. molimo se da ne okasnimo</p>
---	---

- Ако их неко напегла, што је по нашем менталитету јуначка ствар, има да нам ЕУ и САД кенјалу о истинској демократији.
- Ради спрјечавање заразе и чувања чистог гена, дотичне дегенерике једноставно дезинтегрисати (да нестану totally, јербо неко може да их клонира).
- А у пружање отпора спада и мало батина, што јест јест, немош сад да их баš масакрираш, али дооообре батине су пожељне.

Rasonalisti

²⁴ Misli se na otkazanu gej paradu u julu 2004. godine.

Izrazi diskriminacije i njihova frekvencija: fegeti, pederi (10), pederčina (2), bolesna pojava (9), nosioci «bolesnih gena», teška bolest, odvratno (4), moralni degenerici, degenerisanje, nesrećnici, pešovani, buljaš, nenormalna lezbuša, furundžije, gangrena, debilizam, piskavi pederčić, debeli peder, štokava i masna lezbača, homići, nakazna lezbejka, najodvratnija boleština, odvratne lezbače, pederizam, ljudski otpad, izrodi ljudski, ljudski šljam, pošast, nastranost, bolesne lezbejke, ološ .

Parole nasilja:

- ...samo separacija!
- Pobiti sve pederčine! I lezbejke!
- «Pobiti sve pederčine! I lezbejke!» Treba dobrovoljac?
- Jedva čekam da pnovo organizuju kod nas neku paradu, pa ponovo da odem da ih kamenujem.
- Važno je da se pederi streljaju da ne bi kojim slučajem napravili bolesnu decu.
- Homoseksualizam je jedna od najodvratnijih boleština, i pederčine treba sve istrebiti (pritom ne mislim samo na pederčine nego i na one odvratne lezbače), SVE TO POD NOŽ!!!
- Akcije i parade treba po svaku cenu sprečiti.
- Sve koji se gađaju u bulju treba pobiti, jer nema leka za to sem metak u čelo!
- Metak u čelo!
- Oni kažu da je to genetski defekt, a zna se kako se genetski defekti leče, selekcijom.
- Čim je on jednom imao gay odnos on je «damaged goods» zauvek i takvog treba likvidirati.
- Zar ne bi trebalo one koji shvataju da su te ideje bolesne nekako lečiti, pomoći im? A ove što im je to «EXTRA» pobiti.
- ...odstraniti iz društva.
- ...otkloniti na odgovarajući način.

Stormfront

Izrazi diskriminacije i njihova frekvencija: pederi (4), bolesna pojava (3), odvratna pojava, pederska organizacija, pederski-antisrpski degenerici, genetska anomalija, izrodi, kancer čovečanstva, perverzenjaci, opasni su, sebični, destruktivni, zaokupljeni

seksom, zlobni su, narcisoidni, imaju psihopatsku strukturu, psihološki poremećeni, socijalno poremećeni, prljava jevrejska gej propaganda, promiskuitetni su, samodestruktivni, prenosioci polnih bolesti, skloni seksualnim zločinima, upražnjavaju nepristojne telefonske pozive, skloni su alkoholizmu i upotrebi narkotika, seksualni zavisnici.

Parole nasilja:

- Muka mi je od njih.
- Ja mislim da je došlo vreme da se zarati i da pročistimo jednom za svagda tu gamad barem iz Srbije.
- Ma neka se zajebavaju koliko hoće, izlečićemo mi njih martinkama...Ajde da vidim da se javno organizuju u neki «marš ponosa» ili naprave neku tribinu! Ma **POKLAĆEMO VAS PEDERSKE-ANTISRPSKE DEGENERIKE!**

Interesantan je i jedan post sa Stormfronta u kojem autorka nudi spisak relevantnih organizacija koje se bave zaštitom i afirmacijom LGBT prava (navodi se desetak linkova organizacija kao što su Gay-Serbia, Queeria, Labris, LAMDA i dr.), kao i popularna mjesta gdje se okuplja gej populacija (klub Kan-Kan ili Karađorđev park). Njene informacije asociraju na kontraverzni spisak Jevreja u Srbiji na istom sajtu, zatim na razmjenjivanje telefonskih brojeva, poznatih izrazito prozapadno orijentisanih liderki nevladinih organizacija koje se bave zaštitom ljudskih prava, Nataše Kandić i Biljane Kovačević Vučo, nakon čega su slijedili planovi akcija za maltretiranje istih (kao i izjave pojedinih da su to činili). Nasilje se ne zadržava samo na iživljavanju članova foruma u cyber prostoru.

ZAKLJUČAK

Predstavljanje desno-ekstremističkih organizacija u Srbiji na osnovu njihovog odnosa prema jednoj manjinskoj grupaciji, odražava njihove bitne karakteristike ne samo prema toj populaciji, već i prema ostalim ugroženim grupama. Nije u pitanju samo stigmatizacija i zahtjevi za istrebljenjem seksualno drugačijih. Ovo polazište je potvrđeno diskurzivnom analizom, ispitivanjem skrivenih ili eksplicitnih motiva kritike LGBT osoba. Postoji svakako «problem» seksualnosti, posebno kada su u pitanju agresivno hrišćanske organizacije kao *Obraz* i *Dveri*. Taj problem samo naizgled izgleda kao patološki otpor prema drugačijoj seksualnosti. Hrišćanska religija je i zasnovana na normi njenog gušenja ako su u pitanju «Adam i Steva» ili ako su u pitanju «perverzije» koje se tumače kao opasni činovi koji će dovesti do parade satanista po ulicama i prinošenja ljudskih žrtvi demonima. S druge strane, pozivajući se na Fukoa i njegovu teoriju o «proizvodnji seksualnost», crkva je najglasnija u kontrolisanju tjelesnosti. Požuda se kanališe u funkciji oplođavanja srpskog roda, što je u heteroseksualnoj verziji usmjereno na tijelo žene.

Kritika ne-heteroseksualnog je moćan instrument kada su u pitanju i ostale kritike desnih-ekstremista. Antizapadnjaštvo je koristi u «odbrani» sopstvene nacije od najezde tolerantnosti i urbanih vrijednosti kojima Zapad teži da razori tkivo srpstva i tradiciju svetosavlja. Homoseksualni pokret se tumači i kao namjerno konstruisana ideologija moćnih Judeo-masona. U ideologiji Nacionalnog stroja i Racionalista veza između rasističkih motiva i homoseksualnosti je najviše eksploatisana u svrhu ponižavanja «prirodnih neprijatelja». Arijevski argumenti su možda nabogatiji proizvoljnim istorijskim tvrdnjama koji su više nasleđe pročitane supremacističke literature. Etnička kritika je bliska rasnoj po sklonosti konstruisanja veze između drugih nacija i «pederastije». Mada analizirani desni ekstremisti imaju svoje «domaće» neprijatelje, pa su tako na udaru Hrvati. U pitanju je modifikovanje savremenog desnog ekstremizma u «srpsku verziju», dok je ideologija Nacionalnog stroja stabilna u praćenju tradicije klasičnog fašizma u njegovoj nacističkoj varijanti.

Kvalitativna i kvantitativna analiza ovog rada se može porediti sa već pomenutom američkom studijom *Hate Online*. U njenom slučaju u pitanju je daleko obimnije istraživanje, prvenstveno što se tiče uzorka (157 ekstremističkih internet sajtova). Njihova analiza je obuhvatila poznate ekstremno nacističke organizacije kao što su *White Nationalists*, *Skinhead*, *Holocaust Denial*, *Neo-Nazi*, *Ku Klux Klan*, kao

i one ekstremističke organizacije koje nisu eksponirane S.T.R.A.I.G.H.T. (anti-gej grupa) ili antisemitska čikano separatistička grupa. Procenat njihovih sajtova koji zagovaraju eksplicitno nasilje u ukupnom broju (iznosi 16.6%, odnosno svega 26 organizacija). Kao osnovni skup uzet je prvo ukupan sadržaj nekog sajta, a što je za razliku od veličine uzorka u mom radu, bilo omogućeno i reprezentativno uzorkovanje. Kao jedinice analize uzeti su: postojanje multimedijalnih sadržaja, «kids pages», broj linkovanja sa ostalim organizacijama, upotreba nacionalnog, odnosno stranog jezika (41.2% sajtova je koristilo neki drugi jezik od engleskog, a najčešće njemački). Istraživači su se takođe bavili motivacijom ovih ekstremističkih grupa. Kao glavni navode se regrutovanje novih članova, komunikacija sa stalnim posjetiocima kao i «podučavanje» javnosti putem Interneta. Regrutovanje je vezano za *soft-core* sajtove, koji mogu služiti u svrhu uvođenja u *hard-core* organizacije. U mom uzorku to nije slučaj s obzirom da postoje tenzije između «hrišćanske» i «arijevske» orijentacije (ideološke i medijske prirode), što ne isključuje mogućnost zajedničkih akcije oko nekih problema (npr. kosovsko pitanje, haški optuženici ili razbijanje još neke gej parade).

Autori ove studije su naglasili da methodska rešenja koja se primjenjuju na Internet prostor uvijek nosi imanentne greške, jer se radi o podacima koji su promjenjivi i moguće su nedoslednosti. Identiteti su neodređeni, parcijalni i nemoguće je odrediti «pravu prirodu» populacije koja se istražuje. Isto tvrdnju-problem ističu i autori već pomenute studije o rasističkom nasilju: anonimnost je zagantovana i zato je Internet najmoćnije sredstvo propagande i prostor bez cenzure. Ovo su važne napomene jer se tiču pitanja: Šta mi zapravo dobijamo analizom Internet sajtova? Da li su podaci reprezentativni i ako jesu u kolikoj mjeri?











Ipak postoje ili bi mogle postojati pozitivne posledice istraživanja odnosa Interneta i nasilja. Sada se ovo tiče i šireg društvenog konteksta, tj. stanja u srpskom društvu. Anonimnost na internetu ustvari znači i transparentnost. Radi se o dostupnosti necenzurisanih izjava koje ujedno povećavaju objektivnost podataka i to u mnogo većoj mjeri nego što bi sebi mogao da priušti neki istraživač u ne-sajber vijeku. Naravno da ulazak u *chat rooms* podrazumijeva da ti jedno veće možeš da budeš lezbejka, drugo ljotićevac a treće musketar, ali zavisi kakva je svrha «okupljanja». Ako se radi o forumima koji su ovdje analizirani motiv je vrlo jasan, a samo je pitanje šta raditi sa tim podacima tj. šta je na nadležnim institucijama da čine. Ako npr. Obraz u svom sopštenju «Dan onih» kaže kako oni «ne lome glave, nego

lome greh», a onda to demonstriraju na trgu 2001. god. sa ponekom polomljenom glavom, i policija ne reaguje, onda je jasno da ne postoji izražena spremnost organa bezbjednosti u državi, iako bi bilo moguće ući u trag onima koji propagiraju fašizam. Postojanje i sadržaj sajtova *Stormfront* Srbija ili *Rasonalisti*, govori mnogo više od samih aktera, jer u pitanju je slika društva koje nije u stanju da se izbori sa svojom prošlošću fašizacije i relativnog društvenog zaostajanja. Treba imati u vidu da ti «anonimni» pojedinci i pojedinke izlaze iz virtuelnog prostora; možemo ih sresti na ulicama, prepoznati njihove simbole na majicama, vidjeti kako primjenjuju uživo ono što kuckaju na svojim računima. Granice su relativne, a posebno u društvu koje posmatra sa strane kako se one prelaze.

PRILOG BR. 1

Klasični fašistički i neonacistički simboli [Hate on display, preuzeto sa sajta 20.05.2007].









	
Symbol Type	<u>Racist/Extremist Group</u>
Symbol Description	Celtic Cross Surrounded by the Phrase "White Pride World Wide"
Also Known As	"Odin's Cross"
Traditional Use/Origins	Symbol First Used by the National Front in England
Hate Group/Extremist Organization	Stormfront
Extremist Meaning or Representation	International White Pride
Background/History	Stormfront is a Web site created by <u>Don Black</u> , out of West Palm Beach, Florida. One of the first hate sites on the Internet, it is still widely accessed and has links to hate groups all over the world.
ADL Links to Related Information	<ul style="list-style-type: none"> • <u>Celtic Cross Symbol</u>

Sa istog sajta, ovdje su data objasnjenja nekih Number Symbols, a koja se često upotrebljavaju od strane “domaćih” fašista. Na forumu *Stromfronta*:

<p>pami88 Forum Member</p>  <p>Join Date: Aug 2006 Location: SRBIJA Posts: 400</p> 	<p>Re: gay bilbordi!</p> <p>Da, vidjala sam ovo cudo-doduse samo onaj u "muskoj"(ako se tako moze uopste nazvati) verziji, i to na slaviji, UZAS! I taman se dogovorim s` drugom da dodjemo u 04h i urnisemo ga (kupili sprej i sve) kad ono promenili bilbird .....posle nam je i bilo zao (mislim sto nismo stigli da ga "korigujemo"), al dorbo sto to ruglo vise ne stoji u centru </p> <hr/> <p>14!</p>
--	--

<p>gebels Forum Member</p>  <p>Join Date: Jul 2006 Posts: 479</p> 	<p>Re: Sudjenje Goran Davidovic protiv Sabahudina Gluhonjica!</p> <p>Quote:</p> <p>Originally Posted by Svevlad </p> <p><i>Требало би да се организујемо сви са форума, и приложимо по неку пару за помоћ нашем другу. На скупу је било око 250-300 људи: да свако да по 200 динара, то је већ позамашних педесетак хиљада, што ни у ком случају није мала пара. Шта мислите о предлогу?</i></p> <p>Ја сам ЗА брате, добар ти је предлог, ја ћу дати и 500 динара ако треба,, наш брат Давидовић је највише страдао од свих нас зато што је прави Србски патриота и бори се свим силама против ЗОГ-а и свакако би му била итекако добродошла наша било каква помоћ, па и новчана.</p> <p>Поздрављам идеју   </p> <hr/> <p>Србија Србима-Европа Европљанима-Србин за Србина</p> <p>"Ко хоће да живи тај се бори, ко неће да се бори на овом свету вечног ринга не заслужује живот.!!" 18</p>
---	--

18. Extremist Meaning or Representation Adolf Hitler.

Background/History: The first letter of the alphabet is A; the eighth letter of the alphabet is H. Thus, 1 plus 8, or 18, equals AH, an abbreviation for Adolf Hitler. Neo-Nazis use 18 in tattoos. The number is also used by Combat 18, a violent British neo-Nazi group that chose its name in honor of Adolf Hitler.

14. Extremist Meaning or Representation "We must secure the existence of our people and a future for white children."

Background/History: This numeral represents the phrase "14 words," the number of words in an expression that has become the battle cry and rallying slogan for the white supremacist movement: "We must secure the existence of our people and a future for white children." This expression was coined by the now imprisoned David Lane, a long-time racist and member of The Order, a far-right revolutionary group based in the Northwest, that was responsible for a number of bank robberies, the bombing of a synagogue and the murder of Denver radio talk-show host Alan Berg in the 1980s.

PRILOG BR. 2 Avatari i potpisi sa www.stormfront.org/forum:

nbg88

Forum Member



Join Date: Aug 2005

Location: Ухапсиће ме ако кажем...

Posts: 928



kONe

**Деца у страху, Оци у рату, КРСТ против полу месеца, нож гркљан не
вернички пресеца!!!..**

White Wulf

Forum Member



Sorab14

Forum Member



Join Date: Dec 2006

Location: Србија

Posts: 357



Racial Socialist

Serbian Moderator

["Friend of Stormfront"](#)

[Sustaining Member](#)



Srbkinja uber alleSS

Forum Member



gallagher

Forum Member



niemen

Посланик



Придружио: 05 Јан 2003

Поруке: 1316

Локација: Београд

Када Србин хоће да се покаже демократом он се поистовети са својим непријатељима - Стеван Сремац

Hekler

Forum Member



M@rTeen

Forum Member



PRILOG BR.3

Avatari i potpisi sa www.rasoanalisti.net

Mita



Pridružio: 28 Dec 2005
Poruke: 1177
Lokacija: podno velike planine



[glasovi](#): 16

СРБИЈА ЈЕ МНОГО ВЕЋА ОД РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ!!!

Mayhem



"Dok padaju glave, jer je takvo vreme
Istorija pocinje od nule
Zatire se nase i seme i pleme
I grade se nove Cele kule"

Veles 14



Pridružio: 19 Feb 2007

Poruke: 274
Lokacija: Majka Srbija



Србија Србима - Србин за Србина

Tchort



Pridružio: 15 Jan 2006
Poruke: 15



galerivs



Pridružio: 01 Dec 2005
Poruke: 3848



[glasovi](#): 34

Srbija Srbima,
Samo Srbima,
i Svim Srbima

Straza_



Pridružio: 20 Dec 2005
Poruke: 143
Lokacija: Srbija, brale, Srbija



За Родину!

За крв, тло и дух!

Georgije



Pridružio: 30 Jan 2006
Poruke: 204



EVROPA PRIPADA BELCIMA!!!

svetibor



Pridružio: 11 Jan 2007
Poruke: 169
Lokacija: podnozje Lipika



Da! Ja znam odakle stizem!
Bas ko plam sto uvis lize,
Ognjem mi bukti telo.

Svetlost biva sve sto taknem,
Ugalj sve kada se maknem:
Da, plamen sam zacelo!

Beli Ratnik



Pridružio: 24 Apr 2006
Poruke: 1812
Lokacija: Beograd



Mi nismo mrzitelji drugih rasa, vec samo zelimo da zastitimo nasu sopstvenu rasu!
Ne zelimo da nam pripadnici drugih rasa budu robovi, vec da zastitimo svoju rasu od uticaja i mesanja sa drugim rasama!

KORISNI IZVORI

Deca Srbije forum:

(<http://www.decasrbije.net/phpBB2/viewtopic.php?t=399>):

Dveri:

(<http://www.dverisrpske.com>)

Hate on Display(simboli):

(http://www.adl.org/hate_symbols/tattoo_spider.asp)

Nacionalni stroj(internet forum i arhiva):

(<http://www.stormfront.org/forum/showthread.php/medic-serbia-nediceva-srbija-402715.html>)

(<http://www.stormfront.org/forum/showthread.php/feminizam-u-sluzbi-zidovskog-osvajanja-193365.html>.)

(<http://www.stormfront.org/forum/showthread.php/1032-1086-1096-1087-1088-390161.html>)

(<http://www.stormfront.org/forum/showthread.php/1032-1086-1096-1087-1088-390161p2.html>)

Komentar forum:

(<http://komentar.co.yu/sip/viewtopic.php?t=337>)

(<http://komentar.co.yu/sip/viewtopic.php?t=273>)

Obraz:

(<http://www.obraz.org.yu>)

Rasonalisti (internet forum i arhiva):

(<http://www.rasonalisti.net/rasonalizam>)

(<http://www.rasonalisti.net/rasonalizam/staizrazarijevacznaci.php>)

(<http://www.rasonalisti.net/neprijatelji/zastomrzimjevreje.php>)

(<http://www.rasonalisti.net/multimedia>)

(<http://www.rasonalisti.net/forum/viewtopic.php?t=81>)

(<http://www.rasonalisti.net/forum/viewtopic.php?t=1781>)

(Svastika u kljunu obesnih dvoglavih orlića: <http://www.dnevnik.co.yu/arhiva>)

(Odsek za fanatike, Milan Janković, <http://www.politika.co.yu/detaljno-arhiva.php?nid=36303&y=2007&m=8&d=1>)

(Labris, <http://www.org.yu/images/npublikacije/istrazivanje-web.pdf>)

(Prazna tačka univerzalnosti, S.Žižek, <http://www.danas.co.yu/2004320/vikend11.html!#0>)

(<http://www.queeria.com/aktivizam.aspx?id=3215>)

LITERATURA

1. Byford, Jovan [2005], *Potiskivanje i poricanje antisemitizma*, Helsinški odbor za ljudska prava u Srbiji, Beograd.
2. Byford, Jovan [2006], *Teorija zavere- Srbija protiv „novog svetskog poretka“*, Beogradski centar za ljudska prava, Beograd.
3. Davidović, Goran [2006], *Slučaj nacionalni stroj*, Art-Projekt, Zrenjanin.
4. De Lauretis Teresa [2001], *Praksa ljubavi*, Ženska infoteka, Zagreb.

5. Fuko, Mišel i O'Higgins Džejms [2000], «Seksualni izbor, seksualni čin: Fuko i homoseksualnost», *Ženske studije*, Centar za ženske studije, Beograd, br. 13, str. 33-51.
6. Gerstenfeld, B. Phyllis, Grant, R. Diana, Chiang, Chau-Pu [2003], «Hate Online: A Content Analysis of Extremist Internet Sites», *Analyses of Social Issues and public Policy*, Vol. 3. No.1, 29-44.
7. Glaser Jack, Dixit Jay, Green, P.Donald [2002], «Styding Hate Crime with the Internet: What Makes Racists Advocate Racial Violence?», *Journal of Social Issues*, Vol. 58, No.1, 177-193.
8. Herek, G. M. [1984], «Homophobia» *Social Psychological Perspective on Attitudes Towards Lesbian and Gay Men. Journal of Homosexuality*, Vol.10, 39-
9. Kuljić, Todor [2002], *Prevladavanje prošlosti*, Helsinški odbor za ljudska prava u Srbiji, Beograd.
10. Mršević, Zorica [2006], «Evropa i mi-kako protiv diskriminacije», u: Dragana Vučković i Ljiljana Živković (prir.), *Čitanka: od A do Š o lezbejskim i gej ljudskim pravima*, Labris, Beograd.
11. Savić, Obrad i Duhaček, Daša [2002], *Zatočenici zla; zaveštanje Hane Arent*, Beogradski krug, Beograd.
12. Slapšak, Svetlana [1999], «Amoralnost javne reči», *Danas-Polemike*, Beograd, str.15.

